

REVISTA CMBRAE

Anul II - Nr. 3 / Aprilie 2017

ISSN 2501-7020
ISSN-L 2501-7020

Revistă periodică on-line editată de
Centrul Municipiului Bucureşti de
Resurse şi Asistenţă Educaţională

COLEGIUL DE REDACŢIE

Coordonatori:
Aurelia Florina Stănculescu
Robert Florin Florea
Redactor şef:
Mădălina Radu
Grafică & DTP:
Tudor Stanciu

REDACTORI:
Carmen Manuela Cazan
Ioana Andreea Ciocâlteu
Ramona Elena Stemate

La realizarea acestui număr au colaborat:

Aurelia Florina Stănculescu
Robert Florin Florea
Doina Popescu
Alina Mihaela Munteanu
Manuela Cazan
Ioana Andreea Cicâlteu
Ana Maria Oancea
Marcela Claudia Călineci
Cristina Vasiloiu
Luminița Doina Mitrofan
Constanța Pacearcă
Mihaela-Gabriela Bazarciuc
Flaminiu Ionuț Nicula

REDACŢIA

Sediul:
Str. Heliade între vii nr. 36, sector 2 Bucureşti

Telefon: 031.805.31.90
Fax: 031.805.31.90
E-mail:
revistacmbrae@gmail.com

Web site:
www.cmbrae.ro

© Copyright CMBRAE
Toate drepturile rezervate

Secţiunile revistei

- Eveniment
- Studii
- Bune practici
- Proiecte de succes
- Share
- Apariţii editoriale

ISSN 2501-7020
ISSN-L 2501-7020

Imaginile folosite sunt sub licenta "Creative commons" cc
si preluate de pe site-urile de profil

CUPRINS

BUNE PRACTICI

Dezvoltarea abilităţilor socio-emoţionale la vârsta preşcolară mică..... ***pag.3***

Casus belli? Micilor "Hamleți" din clasa a IXa C, CNADL ***pag.5***

Cum îi atragem pe copii să citească? ***pag.8***

Irina sau „mă doare frica mea" studiu de caz ***pag.9***

Puncte de reflecţie oferite profesorilor consilieri şcolari de rezultatele evaluărilor externe periodice, obţinute în cadrul Proiectului strategic ID 138879, „Sprijin pentru unităţile şcolare în vederea creşterii nivelului serviciilor educaţionale"..... ***pag.11***

PROIECTE DE SUCCES

My Future la CMBRAE. ***pag.14***

SHARE

Consilierea pentru speranță ***pag.15***

Aventura consilierii de carieră în ţara lui Don Quijote ***pag.17***

Expoziție de postere ***pag.19***

Când viziunea îți definește succesul, iar succesul tău devine inspirație pentru o lume întreagă ***pag.20***

Imersie în excelență. Education, Equity, Employment ***pag.22***

STUDII

Prezentarea rezultatelor studiului privind opţiunile şcolare şi profesionale ale elevilor claselor a viii-a. Noiembrie 2016 ..... ***pag.25***

Raport privind activitatea de evaluare a nivelului de dezvoltare psihosomatică a preșcolarilor în vederea înscrieri în învățământul primar ***pag.27***

APARIȚII EDITORIALE ***pag.32***

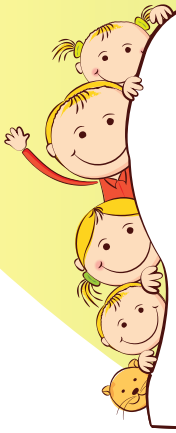
Responsabilitatea privind Legea dreptului de autor pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor.

Toate drepturile acestei ediţii aparţin editorului - CMBRAE. Orice reproducere integrală sau parţială, prin orice procedeu, efectuate fără permisiunea editorului este ilicită. Sunt acceptate reproduceri cu acordul scris al editorului, strict rezervate utilizării sau citării justificate în scop stiinţific.

BUNE PRACTICI

DEZVOLTAREA ABILITĂŢILOR SOCIO-EMOŢIONALE LA VÂRSTA PREŞCOLARĂ MICĂ

Autor: profesor consilier şcolar
Constanța Pacearcă

Vârsta preşcolară constituie o perioadă în care se produc însemnate schimbări în viaţa afectivă a copilului. Emoţiile şi sentimentele preşcolarului însoţesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activităţi educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulţi. Ele ocupă un loc important în viaţa copilului şi exercită o puternică influenţă asupra conduitei lui.

Cercetările din domeniul psihologiei dezvoltării au dovedit faptul că nu este suficient să dezvoltăm abilităţile intelectuale ale copiilor. Studii care au urmărit copii începând cu primii ani de viaţă şi până la vârsta adultă au indicat faptul că abilităţile copiilor de a-şi conştientiza trăirile emoţionale, de a le gestiona în mod adecvat sau de a-şi face prieteni, sunt cel puţin la fel de importante ca şi abilităţile intelectuale (inclusiv pentru reuşita la şcoală).

Ce învăţa copiii? În cadrul interacţiunilor zilnice, copiii îşi dezvoltă şi optimizează abilităţile socio-emoţionale. Ei învaţă:

Abilităţi necesare pentru a lega prietenii (de ex. cum să se alăture altor copii care se joacă, cum să ceară şi să împartă jucăriile, cum să ofere ajutor altora, cum să îşi ceară scuze etc.);

≈ Să îşi înţeleagă emoţiile – să identifice şi numească emoţiile proprii şi ale celorlalţi, să le lege de contextele în care apar în mod tipic (de exemplu bucuria la primirea unui cadou, supărare atunci când ne doare ceva etc);

≈ Să îşi gestioneze furia (învăţând să şi-o conştientizeze şi să folosească metode simple pentru a şi-o controla);

≈ Să îşi rezolve problemele apărute în interacţiunea cu ceilalţi (să îşi definească problema, să caute şi să aleagă soluţii adecvate).

Surprinzător, abilităţile socio-emoţionale sunt un predictor mai bun al reuşitei la şcoală decât abilităţile intelectuale. De exemplu, copiilor le este mai dificil să înveţe să citească dacă se confruntă cu probleme care îi distrag de la activităţile clasei – dacă nu ştiu să ceară ajutor, nu sunt capabili să urmeze instrucţiuni, dacă nu reuşesc să se înţeleagă bine cu cei din jur.

Preşcolarii pot înţelege emoţiile exprimate de copiii de aceeaşi vârstă cu ei în timpul unui contact social, ceea ce îi ajută în rezolvarea conflictelor; sunt capabili de implicare empatică în emoţiile celorlalţi şi îşi pot reda propriile emoţii în diferite situaţii sociale pentru a minimaliza efectele nesănătoase ale emoţiilor negative şi pentru a împărtăşi emoţiile pozitive cu ceilalţi.

Între 2 şi 4 ani, copiii încep să vorbească despre propriile emoţii. La această vârstă identifică şi diferenţiază expresiile faciale ale emoţiilor de bază (furie, tristeţe, frică şi bucurie). Copiii la această vârstă manifestă accese violente de furie şi teamă de separare.

Modul în care educatoarele reacţionează la exprimarea emoţională a copiilor, determină exprimarea sau inhibarea emoţiilor viitoare ale acestora. Expresivitatea emoţională a educatoarelor devine un model pentru copiii preşcolari, în ceea ce priveşte exprimarea emoţională.
Exemplu: Dacă educatoarea exprimă în mod frecvent emoţii negative, copiii vor exprima şi ei aceste emoţii, datorită expunerii repetate la acestea.

Modul în care adulţii discută problemele legate de emoţii poate transmite sprijinul şi acceptarea lor şi poate contribui la conştientizarea de către copil a diferitelor stări emoţionale pe care le experimentează.
Exemplu: Cadrele didactice care sunt adeptele ideii că emoţiile, în special cele negative, nu trebuie discutate deschis pot induce copiilor ideea că emoţiile nu trebuie exprimate, ceea ce afectează capacitatea de reglare emoţională a acestora.

Preşcolarii sunt mai predispuși în denumirea emoţiilor la utilizarea etichetelor verbale decât cu ajutorul expresiilor faciale, în mod special pentru frică şi dezgust. Fără o etichetă verbală a emoţiilor, copiii pot să nu realizeze că acel comportament provoacă o emoţie. Uneori însă, cuvintele ce denumesc emoţii pun probleme copiilor, deoarece ele se referă în parte la stări emoţionale interne, neobservabile. Cadrele didactice trebuie să încurajeze în permanenţă copiii să utilizeze cuvinte şi expresii ce denumesc stări emoţionale. Când un copil trăieşte o emoţie puternică trebuie întrebat cum se simte (Cum te simţi când colegul te jigneşte/ţipă la tine?, Eşti bucuroasă când te joci cu păpuşile? Cum te simţi când împarţi jucăriile cu ceilalţi copii?). Copiii vor învăţa astfel că este normal să experimenteze diverse emoţii şi să vorbească despre ele.
Abilitatea de a înţelege şi descrie emoţiile celorlalţi este necesară pentru manifestarea empatiei. Când empatia este exprimată la un nivel moderat, ea conduce la simpatie.

Discutând cu copiii despre emoţiile celorlalte persoane în anumite situaţii sau a personajelor din poveşti, li se oferă oportunitatea de a conştientiza consecinţele comportamentale ale acestora în plan social (Cum că s-a simţit Capra când a aflat că Lupul i-a mâncat iezişorii?; Dar Scufiţa Roşie când a venit Vânătorul să o salveze?). Pentru a întări comportamentele respective ale copiilor este important să-i recompensăm verbal când le observăm, astfel copiii vor învăţa la care tip de mesaje emoţionale prezente în mediu să fie atenţi.

Dacă copiii experimentează emoţii negative puternice şi nu îşi pot regla/adapta emoţiile sau modul de exprimare a lor, aceştia se vor comporta într-un mod neadecvat prin exteriorizarea emoţiilor negative. Mai mult, copiii care sunt

capricioşi sau au înclinaţii spre emoţii negative, precum furia, sunt mai puţin legaţi de cei cu aceleași trăiri, decât copiii care nu au această caracteristică.

Câteva exemple de jocuri desfăşurate la grădiniță (copii cu vârste cuprinse între trei şi cinci ani), copiii sunt antrenaţi în descoperirea şi exersarea diferitelor tipuri de emoţii.

"Te iert – Iartă-mă sau Formula iertării"

Să recunoasca greșelile din timpul unei zile care au provocat stări emoționale negative
colegilor .
Să trăiască o diversitate de stări: își învinge teama, acționeaza verbal și emotional cu
curaj, trăiește bucuria împăcării prin limbajul nonverbal.
La sfârșitul fiecărei zile copiii vor exersa lertarea. Cei care au greșit față de colegi,
educatoare, adulți, se vor așeza față în față cu mana dreapta pe umărul stâng al
partenerului și partenerul invers și vor rosti pe rând: Te iert - Iarta-ma- Te iert.
La început este sfială sau mândrie, apoi curaj, urmează bucuria iertării și totul se încheie cu prietenie prin îmbrățișare.

"La spălătoria de maşini":

Copiii sunt invitaţi să aleagă cartonaşe cu feţe umane reprezentând diferite stări afective: bucurie-veselie, tristeţe-supărare. Feţele vesele se aşează pe două şiruri. Printre cele două coloane vor trece copiii care şi-au ales feţe triste. Acestora din urmă li se vor adresa din partea colegilor veseli cuvinte de laudă pentru a li se evidenţia calităţile, îmbrăţişări, strângeri de mână, toate acestea cu scopul de a li se schimba starea. Prin urmare fiecare copil care intră "murdar" la spălătorie, după un proces de "spălare" iese "curat".

„Călătoria cu surprize"

Acest joc senzorial este foarte amuzant şi plăcut pentru copii. Pot fi folosite teme diverse: o călătorie în junglă în care vă întâlniţi cu tot felul de animale, o călătorie subacvatică, schimbările vremii, realizarea unei prăjituri.
Spatele copilului va deveni locul unde se petrec toate aceste "călatorii". De exemplu, pe spatele lui pot trece elefanţi, broscuţe, iepuraşi, antilope şi tigrii fioroşi. Sau poate simţi apa şi valurile cum îl ating, peştişori şi steluţe de mare.

La fel, poate să picure, apoi să plouă torenţial, cu fulgere si tunete, pentru ca la final să apară soarele şi curcubeul.

După aceea, îi puteţi propune copilului să facă el "masaj" folosind una dintre teme sau chiar să inventeze o călătorie nouă dacă doreşte.

În acest mod, copilul învaţă să îşi dozeze energia şi felul în care atinge, poate diferenţia tipurile de atingeri, înţelege când apasă prea tare şi îi poate provoca durere celuilalt, îşi dezvoltă imaginaţia.

Fiecare copil este diferit şi nu poate fi comparat „decât cu sine însuşi". Şi totuşi, câteva lucruri esenţiale îi fac să fie asemenea: toţi au nevoie de dragoste, de securitate, de îngrijire şi de exerciţiu. Toţi simt nevoia de recunoaştere şi acceptare. Toţi caută un sprijin în adult şi chiar au nevoie de un anumit control din partea acestuia pe măsură ce îşi dezvoltă încrederea în sine şi dobândesc propria experienţă. „Nici o profesiune nu cere posesorului ei atâta competenţă, dăruire şi umanism ca cea de educator, pentru că în nici una nu se lucrează cu un material mai preţios, mai complicat şi mai sensibil decât omul în devenire..."

Bibliografie:
1. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița „Psihologie şcolară", Editura „POLIROM", Iaşi, 2008;
2. Roco, Mihaela, „Creativitate şi inteligenţă emoţională", Editura „POLIROM", Iaşi, 2001

CASUS BELLI?

Micilor "Hamleți" din clasa a IXa C,
Colegiul Național de Artă "Dinu Lipatti"

Autori: Profesor consilier școlar ***Alina Mihaela Munteanu***
Profesor de pian ***Venera Babeș***

Septembrie 2016. Un început de an școlar, cu speranțe noi și vise care făgăduiau să devină realitate. Și mulți copii veseli care se agitau zgomotos chinuindu-se să își faca auzite glasurile micuțe și timide.

Bobocii 2016. Ca în fiecare an, cea mai mare curiozitate a liceului o reprezenta clasa Bobocilor de la secția de artă dramatică, deoarece elevii erau selectați vocațional de către profesori de specialitate, iar așteptările care le erau atribuite prin angajamentul de "a fi elev la actorie" îi împovărau cu promisiunea de a deveni maeștri ai scenei românești. O primă "scanare vizuală" a noului grup releva adolescente frumoase, care zâmbeau discret atunci când privirile ni se intersectau, băieți înalți și joviali cărora le jucau ochii strălucitori în căutarea unei surse de amuzament. *Promițător.*

Prima întâlnire. Primele săptămâni de școală au decurs neașteptat de repede, iar vorbe despre năzbâtiile bobocilor de la actorie au început să răsune pe holurile școlii, în cancelarie. Povestea pe care o auzeam nu-mi părea familiară, așa că am decis să-i vad pe acești "mici Hamleți" răzvrătiți, încă din primele acte ale reprezentării. Așadar, am intrat în clasă: profesoara discuta cu doi elevi. Am salutat, însă nimeni nu a răspuns, nimeni nu a receptat gestul meu firesc, de altfel. Am șoptit ceva profesoarei care m-a prezentat ca fiind psihologul școlii. Apoi, unul dintre flăcăii veseli mi-a solicitat o consultație la cabinet, întrucât "are probleme psihice". Eram obișnuită cu aceasta obsesivă confuzie între profesia de psihiatru și cea de psiholog, așa că i-am răspuns calm că pentru astfel de probleme există doctori specialiști. După ultimul meu cuvânt s-a lăsat o pauză abia perceptibilă, după care, ca la un semn nevăzut, elevii au spus cu emfaza, în cor "o, ce interesant!" de câteva ori. In 25 de ani de lucru cu copii, părinți, adulți, profesori nu mai întâlnisem astfel de reacții colective: deja clasa îmi părea ca un stadion unde eu eram cea rătăcită care nu-și găsea drumul spre ieșire…

Apoi, am discutat cu profesorii care mi-au confirmat că micii Hamleți aveau "aprecierile" personalizate: la unele ore, atunci când profesorul spunea o informație nouă strigau "o, ce minunat", la altele "o, ce frumos". Deja dascălii începeau să caute explicații freudiene acestor exclamații retorice. Dincolo de toată această agitație, mintea mea se încăpățâna să se intrebe "cum este posibil ca în atât de scurt timp să se coordoneze atât de bine și în același sens?". Erau doar trei săptămâni de când se cunoșteau și deja săriseră aparent câteva dintre etapele teoretice ale constituirii grupului. "O, ce interesant!"- era rândul meu să mă extaziez într-o retorică personală. De aici începe odiseea clasei a IXa C, a Bobocilor de la secția de actorie.

Dintr-o dată sarcina mea îmi părea pe cât de dificilă, pe atât de incitantă profesional și încărcată de responsabilitate. Mi-am amintit de Michelangelo, genialul sculptor italian care obișnuia să-și "cunoască" blocurile de marmură, intuind cu ochiul de artist forma inteligibilă pe care o vor lua prin daltă, iar talentul sau remarcabil a făcut ca să nu se înșele niciodată. Angajantă muncă aveam și eu: ar fi trebuit să intuiesc în fiecare dintre bobocii "blocați' în straturile de negativism adolescentin, de tendințe de autoafirmare disperată și conformism la o normă de grup rebelă, sedimentate prin succesele asupra autoritarismului profesorilor, acele valori personale și calități care-i apropie de natura lor plăcută și profesia pe care și-au ales-o, poate, prea timpuriu. În clasă erau 31 de "blocuri de marmură" care așteptau să fie descoperite, "sculptate", "șlefuite", pentru ca apoi să își găsească locul în marile galerii de artă ale societății. *Provocator.*

A doua întâlnire. Am intrat în clasă pentru a doua oară: expresia mea era gravă și impunea distanță și severitate. Elevii erau în plină agitație, m-au privit circumspecți, însă nu au schițat vreun gest de respect. Am rămas neclintită în fața clasei, apoi am spus pe un ton grav: "Drepți, vă rog. Verticala gravitațională ne definește ca ființe umane." Surprindere totală. Adolescenții s-au ridicat. Ne-am salutat. Apoi, au început să se așeze pe scaune, însă eu am insistat să rămână ridicați "pentru a fixa postura". In fapt, era un exercițiu simplu prin care se stabilește ascendentul. In etologie este cunoscut ca momentul în care se decide ierarhia în grup, iar masculul sau femela alpha preia controlul. Psihologia socială a grupului-clasă era similară cu cea a multor animale, în acest punct. După ce m-am prezentat, i-am invitat să se așeze. Le-am propus să se prezinte: deși în grup păreau "fioroși", când vorbeau despre ei deveneau timizi, zâmbeau reținut și tonul cu care se exprimau suna cald. Două percepții diferite, două atitudini aparent opuse în aceiași adolescenți. Iar ceea ce făcuse diferența era atitudinea adultului din fața lor.

"Pisica lui Schrödinger"- faimosul paradox creat de fizicianul Erwin Schrödinger, în care o pisică era închisă într-o cutie cu un dispozitiv ce conținea o fiolă cu otravă, un ciocan și un material radioactiv. În cazul în care particule din substanța radioactivă sunt eliberate, acestea declanșează un întreg mecanism care acționează ciocanul ce lovește fiola, otrăvind biata pisică. Paradoxul apare când, la un anumit moment, există șanse egale ca pisica să fie și moartă și vie. Pare un experiment mental incitant și intrigant în același timp. Aplicat la situația clasei, șansele ca orice elev să fie și "bun" și rebel în același timp sunt egale, atâta timp cât factorii care le influentează schimbarea comportamentală se pot manifesta sau nu. Așadar am început primii pași în înțelegerea situației: era clar că sunt anumite variabile ce țin de grupul- clasă care înclinau balanța "paradoxului", și mai era evident că fiecare dintre copii avea calități care se puteau modela și adecvat și neadecvat, în funcție de factorii ambientali. În acel moment ținta fusese delimitată: copiilor trebuia să le fie crescut gradul de auto-conștiență, responsabilitate și respect de sine. Adică, educație și autoeducație. *Posibil.*

A treia întâlnire. Îmi propusesem să-i provoc să își identifice locul și rolul în structura socială a clasei, așa că le pregătisem un puzzle în care piesele erau reprezentate de calitățile pe care fiecare le aducea la construirea unei imagini adecvate a grupului. Am intrat în clasă. S-au ridicat, au salutat, apoi au așteptat să-i invit să se așeze. Poate părea exagerat, însă toate lucrurile mari încep cu pași mici, aparent nesemnificativi. Pentru ei, primul pas fusese realizat. Am stabilit la început câteva din regulile de comunicare: să nu întrerupă replicile, să își facă cunoscută dorința de a exprima o opinie, să se asculte activ. Apoi, i-am întrebat ce formă ar putea avea clasa lor, dacă am putea să o reprezentăm figurativ. Întâmplator sau nu, primele răspunsuri au sancționat atitudinile anterioare ale lor: o grădină zoologică, o cușcă cu animale feroce. I-am ascultat, apoi le-am propus să identificăm acele reprezentări pozitive, care să reflecte calitățile lor, pe care le țin ferecate în suflet. Atunci clasa a devenit un măr (a fost o sugestie să fie adăugat un viermișor, totuși), o floare. Ceea ce m-a frapat a fost greutatea cu care găseau simboluri pozitive. Așadar și ei aveau o reprezentare negativă asupra clasei. Deci aveam un punct de plecare comun și aceeași motivație.

Mișcarea browniană este o tehnică de lucru la actorie, un exercițiu care oferă autonomie elevului să se miște aparent liber, dar ținând cont de ceilalți. In fapt, conceptul a fost formulat în 1827 de botanistul Robert Brown care a observat mișcarea haotică a particulelor de polen atunci când sunt lovite din toate părțile de molecule de gaz sau lichid. Einstein a reformulat principiul accentuând faptul că din cauza că *fiecare particulă este lovită din toate părțile de molecule, în fapt mișcarea particulei de polen este abia perceptibilă*. Acest lucru se întâmplă și în clasă: deoarece presiunile din partea grupului de referință al colegilor, pe de o parte, din partea propriei persoane, pe de alta, care tind spre conformarea la normă pentru a fi acceptați, la care se adăugau atât dorințele părinților de a obține rezultate bune cât și cerințele profesorilor, limitau opțiunile elevilor, forțându-i să renunțe la propriile valori și nevoi pentru a opta să facă ceea ce le dădea confort psihic pe moment. Astfel mi-am explicat de ce aproximativ toți, fără diferențiere, exclamaseră "o, ce interesant", sau participaseră tacit la încuierea ușii clasei pentru a nu lăsa profesorii să intre la ore. De fapt, problema era una simplă: foarte multe presiuni care nu răspundeau intereselor vârstei și nu considerau natura unică a fiecărui adolescent. Iar elevii alegeau ceea ce-i ajuta să își descarce și frustrarea de a nu fi înțelesi, și dorința veșnică de a modifica mediul conform dorințelor lor, pentru a demonstra că există și că vor ceva dar nimeni nu-i observă. Astfel că, în final, am înțeles acel "o, ce interesant!" si l-am tradus în cheia pe care am identificat-o la copii "o, sunt aici și am așteptări, și vreau să mă vezi și să ții cont de mine!". *Voluntar.*

A patra întâlnire. Nu întâmplător se afirmă că obișnuița este a doua natură umană. Când am intrat în clasă, deja totul curgea ca un film. Începuseră să se obișnuiască cu mine și rumoarea din timpul orei creștea. M-am gândit să le aflu frustrările, să îi provoc să își exprime dorințele și visele. Aici a apărut o problema: liderii informali aveau tendința de a monopoliza discuția. Așadar, alte reguli: cronometrarea intervenției fiecărui copil. Din experiență, cred că aceasta este cea mai dificila etapă în educarea clasei, deoarece întreruperea unui discurs a fost întotdeauna asociată cu o agresiune interpretată personal. Așadar, singura cale de a impune o regulă care să fie acceptată și aplicată de toți a fost raportarea la o referință neutră (timpul), dublată de propunerea ca și eu să mă subscriu acesteia. După multe întreruperi, până la urmă regula a fost acceptată. Apoi, am trecut la următoarea etapă: "mingea roșie" care avea să fie pasată unui alt coleg după ce timpul de exprimare expiră, dând coerență exercițiului și întărind finalitatea socială a comunicării și exersând auto-controlul.

Discuțiile cu ei mi-au declanșat emoții contradictorii: pe de o parte îi înțelegeam pe elevi ca își doresc să fie suprinși la ore de noutatea subiectelor sau de abordarea dinamică, iar pe de alta, știam ca majoritatea profesorilor erau familiarizați cu metode și tehnici tradiționale și nu obișnuiau să priveasca temele pe verticala cunoașterii, din mai multe perspective. De multe ori m-am întrebat dacă nu cumva faptul că din "regina" disciplinelor din antichitate, filosofia s-au desprins în timp toate științele, nu a disabilitat capacitatea omului de a percepe și înțelege fenomenele în complexitatea lor. Faptul că astfel sunt predate în secolul în care există atâtea mijloace auxiliare de a prezenta integrat orice subiect, îmi confirma presupunerea. Frustrarea elevilor se traducea în tristețe pentru mine. Vehemența cu care refuzau să învețe la fizică sub veșnicul pretext "la ce îmi trebuie?", ca și când viața lor s-ar limita la butonarea telefoanelor sau a tabletelor, s-a transformat în scurt timp într-un subtil "război" cu profesorii

pe care-i simțeau indiferenți la nevoile și dorințele lor.

"*Casus belli*", expresie utilizată în dreptul internațional în secolul al XIX lea, ce denotă motivele juridice ale unui guvern de a declanșa război ca și modalitățile de evitare, ca o soluție ultimă de acționare. Istoria educației instituționalizate a evidențiat "opoziția" dintre cei doi poli ai școlii, iar o scurtă incursiune în evoluția metodelor de coerciție folosite în clasă de-a lungul timpului susțin această reprezentare a relației didactice. Evident că acestea au fost adaptate la contextul social și cultural, iar sensul pe care l-au avut a fost justificat de presiunile politice și sociale. Însă, în societatea actuală este încurajată exprimarea personală prin orice mijloc de propagandă, de aceea educația ar trebui să pornească de la copil, adaptând acționalul educativ la acesta, nu invers, cum apare în pedagogia clasică. Reperul în schimbarea atitudinală îl reprezintă însuși subiectul, cu datele personalitare, în funcție de care se proiectează intervenția. Iar, ceea ce este și mai evident, preferința elevului pentru o disciplină pornește de la atitudinea dascălului față de ceea ce predă, de la modul în care acesta reușește să-l învețe pe copil să regăsească utilitatea a ceea ce studiază în viața cotidiană, dând astfel un sens viu cunoștințelor. În fapt, aceasta este dilema: a preda "cunoștințe vii", care sunt aplicabile în viață, sau "cunoștințe moarte", care există doar între filele plictisite ale manualului. *Justificabil.*

A .....-a întâlnire. Ora de religie. Înțelegerea noțiunii de Dumnezeu, dincolo de natura subtilă și enigmatică a divinității, este un proces dificil pentru generațiile actuale de adolescenți care se simt ei înșiși micii Demiurgii ai lumii pe care o manipulează printr-o simplă apăsare pe buton. Iar profesorul de religie devine de cele mai multe ori o presiune de la un Supraeu exterior, imposibil de acceptat. Deși un om de o cultură vastă, profesorul, cu siguranță, nu fusese prevenit în facultate că natura umană este atât de versatilă în anumite ipostaze ontologice, încât nici cea mai puternică credință nu poate induce o schimbare. Așa că el fusese primul dascăl care și-a declinat voința de a mai preda la clasa a IX a C. După ce am asistat la câteva ore pentru a înțelege ce se întâmplă la oră, am stabilit iar un set de reguli împreună cu profesorul și am lăsat timpul să acționeze în absența mea. Și a lucrat: când unul dintre adolescenții care, deși își exprimase formal refuzul de a participa la ora, a deranjat sistematic lecția, unul dintre colegii lui, care aparent era retras și tăcut, s-a ridicat și i-a solicitat clar să părăsească încăperea. Majoritatea colegilor l-au secondat, iar elevul "turbulent" a ieșit, cu siguranță, vexat și neplăcut impresionat. A fost prima dată când grupul a intervenit pentru a restabili climatul optim. Profesorul a apreciat, iar eu... am răsuflat cu ușurare pentru prima oară.

"Teoria acțiunii fantomatice"- sau "entanglarea cuantică" fenomen denumit de Einstein, ce afirmă existența unei legături între obiectele fizice, determinându-le pe acestea să nu se mai comporte ca obiecte individuale, independente, ci ca părți interdependente ale unui ansamblu. Cu alte cuvinte, starea cuantică a unei particule schimbă instantaneu starea cuantică a particulei entanglate cu ea. În termeni psihologici, "starea cuantică" se traduce prin starea emoțională transmisă prin atitudine, iar schimbarea indusă poate fi determinată de existența unei empatii și a unei comunicări asertive între subiecți. Partea cea mai dificilă a fost identificarea atitudinii adecvate, ce a devenit virală în momentul în care cel mai putin predictibil subiect a reacționat. În psihologia socială acesta este fenomenul de facilitare socială. Co-acțiunea adecvată scopului educativ devine în acest sens un concept cheie și proba care confirmă atingerea țintei inițiale: clasa crescuse, avea o direcție de evoluție în acord cu mediul școlar și trebuia menținută astfel.
Constructiv.

Bineînțeles că "războiul" nu era nici pe departe finalizat, însă prima victorie uriașă fusese realizată. Voi refraza celebra expresie a astronautului Neil Armstrong "un pas mic în disciplina, un pas uriaș pentru educație". Și, dacă nu ar exista micile provocări ale elevilor, oare creativitatea didactică ar mai evolua?

Deși este o expresie cu o vechime ce coboară în antichitate, "casus belli" a fost utilizată în limbajul dreptului internațional abia spre sfârșitul secolului al XIX lea, nu întâmplător odată cu apariția doctrinei "jus ad bellum", a teoriei războiului just. Așadar, rămâne în continuare ca timpul petrecut cu elevii noștri să ne confirme dacă există o adevarată "casus belli" sau este doar o formă de a justifica comoditatea didactică sau relațională a unora...

BUNE PRACTICI

CUM ÎI ATRAGEM PE COPII SĂ CITEASCĂ?

Autor: profesor consilier școlar dr.
Mihaela-Gabriela Bazarciuc

Deși motivația scăzută a copiilor pentru lectură este o problemă cunoscută și veche, studiile pe această temă nu se înghesuie să apară. Înainte de anii '90, cu siguranță numărul cititorilor de cărți era semnificativ mai mare decât cel din ziua de astăzi. Drept argumente pentru această situație s-ar aduce motivația sporită a oamenilor pentru "fructul oprit", lipsa cărților și cenzurarea presei. Actualmente, dezvoltarea explozivă a tehnologiei informației și comunicării, avalanșa de informații oferite de Internet și, în general, de mass-media prin creșterea numărului de canale TV, posturi de radio, reviste, cărți și ziare acționează din păcate ca factori distractori pentru lectură și aprofundarea ei.

Copiii utilizează excesiv, fără discernământ și nu au capacitatea de selecție a informațiilor care vine spre ei. Nevoia de dezvoltarea competențelor de bază: citire, matematică, știință și tehnologie a existat dintotdeauna pentru că acestea reprezintă fundamentul pentru aprofundarea studiilor și accesul la piața muncii. Aceste competențe devin cu atât mai indispensabile cu cât revoluția digitală generează noi forme de lectură și scriere, precum și surse de informații tot mai diverse.

Pornind de la aceste nevoi, 6 instituții școlare din Italia, Spania, Marea Britanie, Letonia, Grecia și România, printre care si Școala Gimnazială Nr. 95 s-au asociat într-un proiect educațional european din cadrul programuuil Erasmus + pentru a îmbunătăți competențele de bază și a stimula implicarea elevilor în procesul de învățare. ***Proiectul Booktrailers și Videostorytelling: Cum să predăm si să învățăm prețuirea lecturii?*** își propune să combine competențele de bază și competențele transversale de învățare, prin crearea de medii de învățare inovatoare (booktrailer si videostorytelling) esențiale pentru stimularea lecturii și utilizarea ghidată a tehnologiei informației și comunicării.

Crearea unui booktrailer sau a unui video storytelling implică utilizarea competențelor mediatice în didactică și are o valoare educațională puternică datorită utilizării metodologiilor de „learning by doing" (învățare prin acțiune) și de „learning among peers" (învățare prin împărtășire de cunoștințe, idei, experiențe între colegi). Activitățile în care sunt implicați copiii pun accent pe interacțiunea dintre limbaj vizual, text și tehnicile multimedia. De asemenea, o parte din activitățile cu elevii sunt împrumutate din teatru (stand-up comedy, creare de povești și interpretare de roluri) și au un impact pozitiv asupra dezvoltării emoționale, a comunicării și lucrului în echipă. Acest lucru stimulează elevii să învețe și să creeze lucruri noi, originale care dezvoltă imaginația, creativitatea și sporesc încrederea de sine.

Abordarea interdisciplinară din cadrul atelierelor de lectură, pictură, teatru, muzică, abilități practice, tehnologia informației și comunicării favorizează lucrul în echipă, atât al elevilor, cât și al profesorilor. Totodată, varietatea activităților și maniera de lucru - învățare prin acțiune - stimulează elevii să se exprime în mod creativ, oferă posibilitatea dezvoltării potențialul fiecărui copil și prin aceasta, să se autodescopere.

Jocul de rol și dramatizarea sunt metode destul de puțin utilizate în școlile românești chiar și la clasele primare, în principal din cauza faptului că sunt foarte mulți copii la clasă. Alte sisteme de învățământ precum cel englezesc sau german includ în curriculumul național referințe clare la utilizarea dramei în diferite discipline de studiu: literatură, limbă engleză, artă ș.a. În acest proiect am utilizat din plin aceste metode, ca o completare la ceea ce oferă învățământul tradițional, cu rezultate vizibile în dezvoltarea personală și emoțională, dezvoltarea creativității și a comunicării, dezvoltarea interesului pentru învățare și lectură.

Profesorii implicați în proiect au ținut cont și de ideile inovative promovate de Ken Robinson pentru a transforma activitățile proiectului în activități atractive, plăcute, bazate pe spontaneitate și motivație preponderat afectivă. Succesul acestui proiect a condus la realizarea unui opțional predat de consilierul școlar pentru a beneficia și de generațiile următoare. Asigurarea efectului în cascadă a fost asigurat prin formarea mai multor grupe de cadre didactice: învățători, profesori, consilieri și chiar bibliotecari. Modelul de curriculum pentru profesori va fi pus la dispoziția celor interesați pe site-ul Școlii Gimnaziale Nr.95: www.scoala95.ro.

Booktrailerele create de profesori împreună cu elevii deveniți eroii cărților lecturate, participă la Festivalurile de Film EducativMEET, promovând astfel literatura românească și peste hotare. Cei interesați să realizeze filme educative, pot participa la celelalte ediții ale Festivalului de Film MEET, care vor avea loc în acest an: Plymouth – UK (23-25 martie 2017) și Santiago de Compostella – Spania (29 sept-1oct. 2017).

BIBLIOGRAFIE
Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, Ediția a III-a, 1997
Cocișiu, Toma, Tehnica pedagogică de cercetare și creație, Editura Surorilor Lauretane, 2012
Irimia, Marilena, Utilizarea jocului de rol și a dramatizării în educația preșcolară, 2012
Robinson, Ken și Aronica, Lou, Școli creative. Revoluția de la bază a învățământului, Editura Publica, 2015

IRINA SAU „MĂ DOARE FRICA MEA”

Studiu de caz

Autor:
profesor consilier şcolar ***Doina Popescu***

I. PREZENTAREA GENERALĂ A CAZULUI

1. Datele personale ale elevului:

- date despre elev: I. A., 15 ani, sex feminin, clasa a VIII-a, domiciliul în mediul rural
- date despre familie:

Mama: I. E., 44 de ani, absolventă de liceu, lucrează ca vânzătoare

Tatăl: I. L., 46 de ani, absolvent de facultate, lucrează ca inginer în cadrul unei firme

Un frate: I. V., 18 ani, elev la liceu

2. Motivele prezentării la cabinetul de asistenţă psihopedagogică:

Eleva a solicitat sprijinul consilierului şcolar la finalul unei ore de consiliere de grup (pe problematica managementului învăţării), afirmând că are o problemă: îi este greu să vorbească în public. Eleva s-a planificat pentru acordarea serviciilor de consiliere din proprie iniţiativă. Ulterior, a afirmat că a primit sugestii in acest sens şi din partea părinţilor, dar şi din partea profesorilor (profesoara de matematică şi profesorul de istorie).

Eleva a descris problema astfel: îi este frică să vorbească în faţa clasei; în momentul în care este ascultată, transpiră, i se umezesc palmele, simte că se înroşeşte; în situaţia în care există o miză mai mare (obţinerea unei note), la aceste stări se adaugă senzaţia de ameţeală, durerea de cap şi tremuratul. Este îngrijorată de faptul că stările nu vor dispare şi că, în liceu, va avea de suferit din acest punct de vedere. Îi este teamă de judecata celorlalţi şi de propria prestaţie socială.

Părinţii au au fost de acord ca fiica lor să beneficieze de consiliere, însă, la solicitarea de a participa la prima şedinţă, au afirmat că programul de muncă nu le permite acest lucru.

Din discuţiile cu profesorii au reieşit următoarele:

- profesoarele de matematică, de fizică, de chimie evită să o solicite prin „scoaterea la tablă”; profesoara de matematică a constatat, încă din clasa a V-a, că, în faţa tablei, eleva are momente de blocaj („aproape că nu clipeşte”; priveşte fix tabla şi, uneori, are un tremurat uşor al mâinilor); ca urmare, evaluarea rezultatelor elevei se realizează prin teste scrise unde nu înregistrează probleme (în marea majoritate a situaţiilor finalizează testele cu mult înaintea colegilor);
- la orele de limba română apar probleme în momentul în care i se solicită opinia cu privire la un text citit (tace, evită contactul privirii, iar dacă se insistă, efortul de a vorbi este evident cu fiecare cuvânt); situaţia în care are ceva de citit este relativ diferită (citeşte rar, cu o voce înceată; în momentul în care încearcă să modifice tonul vocii, sunetele emise sunt stridente);
- diriginta o descrie ca fiind o fire retrasă, care preferă să cerceteze lucrurile şi oamenii; se descurajează repede în situaţiile în care este sancţionată verbal, dar la fel de repede se repliază în condiţiile în care este apreciată şi încurajată; este foarte ambiţioasă (în clasa a V-a avea momente când plângea pentru o notă mai mică decât cea aşteptată), perseverentă, responsabilă; îi place să îi ajute pe ceilalţi colegi (la teme sau atunci când nu înţeleg din explicaţiile profesorilor), dar ajutorul este discret.

II. PREZENTAREA DETALIATĂ A CAZULUI

1. Scurtă biografie a elevului aflat în asistenţă psihopedagogică:

Eleva s-a născut, a crescut şi învaţă în localitatea de domiciliu. Este foarte ataşată de familie, de fratele său, de bunici. Cu mici excepţii, are relaţii bune cu colegii de clasă. Dintotdeauna i-a plăcut să înveţe (a avut şi are rezultate şcolare foarte bune). Citeşte mult (biblioteca şcolii a devenit insuficientă, în prezent împrumută cărţi de la o altă şcoală, prin intermediul unei vecine). Îi place să îşi ajute mama la treburile casnice (găteşte preparate simple), în grădină. Vara trecută a câştigat mici sume de bani având grijă de copilul unei vecine. A descoperit astfel că i-ar place să fie educatoare, însă a conştientizat că problemele ei de comunicare în public pot să reprezinte obstacole în această profesie. Are temeri legate de intrarea de liceu, dar şi în perspectivă - plecarea la facultate. Abordează problemele legate de viitor cu teama că, în situaţii de eşec îşi va dezamăgi familia. Are o bună stare generală de sănătate fizică. Temperamentul este pasiv, dominat de emoţii negative, cu o intensitate medie, controlate; apar stări oscilatorii din punct de vedere emoţional, justificate ca urmare a etapei de vârstă. Din punct de vedere comportamental, nu au fost identificate probleme deosebite de către adulţii semnificativi. Reuşeşte să treacă neobservată (nu îi place să fie remarcată prin vestimentaţie, machiaj; este jenată de schimbările fizice produse ca urmare a pubertăţii şi încearcă să le mascheze-poartă haine lungi şi largi)

2. Antecedente heredo-colaterale cu eventuală importanţă psihiatrică:

- Antecedente personale fiziologice: varicelă, alergie respiratorie (apare o dată pe an, în luna iunie şi este declanşată de un alergen din natură)

- Antecedente personale patologice chirurgicale şi medicale cu eventuale implicaţii psihiatrice: fără antecedente
- Consum de substanţe psihostimulante, droguri, medicamente care dau dependenţ): cantitate, durata, ritm etc: nu consumă

3. Istoricul problemei/comportamentului simptomatic actual:

- Data şi felul debutului (brusc/insidios), circumstanţele de debut: problema a fost identificată în clasele primare, însă debutul insidios a fost justificat de către cei apropiaţi prin explicaţii referitoare la temperament şi la timiditate care va dispare cu vârsta
- Factorii ce au favorizat apariţia simptomelor, simptomatologia la debut: în clasele I-IV, doamna învăţătoare este descrisă de elevă ca fiind „nerăbdătoare, dură, răutăcioasă"; fata avea şi o poreclă, dată de cadrul didactic: „mămăliguţa"; în momentul în care doamna învăţătoare i se adresa în acest mod, eleva simţea frică, nu mai putea vorbi, indiferent de cât de corect era răspunsul pe care urma să îl dea; în clasele gimnaziale, datorită faptului că a apărut un nou coleg de clasă (simpatizat în secret de către elevă), tendinţa de a evita vorbitul în public s-a păstrat şi s-a accentuat.
- Internări, diagnostice şi tratamente anterioare: nu au existat
- Evoluţia bolii, complicaţii ale bolii (abuz de alcool, tentative de suicid etc): manifestările problemei s-au accentuat în timp
- Comorbiditatea (afecţiuni medicale asociate): nu au existat
- Simptomatologia actuală: frica de a vorbi în public, îngrijorarea cu privire la posibilele evaluări negative ale celorlalţi; cogniţii prin care se subestimează; simptome fizice (transpiraţii, dureri de cap, tremurături, înroşirea feţei); teama de a nu fi umilită, teama că îi va dezamăgi pe cei apropiaţi, teama de a vorbi necunoscuţilor;
- Evenimente cu posibile implicaţii asupra evoluţiei şi st rii actuale: a citit o carte în care se vorbea despre importanţa de a găsi sprijin în situaţii dificile, inclusiv prin prezenţa unor obiecte cu rol de protecţie (mascote); în prezent, rucsacul de şcoală este plin de obiecte mici (animale de pluş, creioane ronţăite, o frunză presată din prima ei coroniţă de premiantă).

4. Investigaţii clinice realizate de specialişti:

- Examenul somatic (pe aparate si sisteme) se realizează de medic: nu s-a realizat
- Examenul psihic (pe funcţii şi procese psihice) – se realizează de psihologul clinician: nu s-a realizat

5. Caracteristici semnificative referitoare la procesul de consiliere (obiective, mijloace, strategia concretă pentru cazul luat în discuţie).

5.1. Conceptualizarea cazului:

- fobie şcolară
- distorsiuni cognitive: supragenerализarea („dacă intru în clasă şi A. râde de mine, voi avea o zi proastă"), etichetarea („sunt o încuiată"), ignorarea pozitivului („şi ce dacă am note mari?")

Abordarea procesului de consiliere s-a realizat din perspectivă cognitiv-comportamentală, vizând următoarele aspecte: evaluarea cogniţiilor disfuncţionale şi a comportamentelor care trebuie modificate; identificarea condiţiilor în care acestea s-au format şi a factorilor care le menţin; evaluarea longitudinală a cogniţiilor şi comportamentelor, cu descoperirea schemelor cognitive disfuncţionale; identificarea şi valorificarea resurselor; stimularea autonomiei sociale; controlul fobiei.

Mijloace: fişe de lucru individual, poveşti terapeutice, jocuri de rol, automonitorizarea, simularea situaţiilor problemă

Strategia: 10 şedinţe de consiliere individuală a elevei; consilierea cadrelor didactice în vederea adoptării unor măsuri de management al clasei, adaptate particularităţilor comportamentale ale elevei; consilierea grupului de apartenenţă pe problematica relaţiilor interpersonale în adolescenţă.

5.2 Planul de intervenţie in consiliere

Nr. şedinţei	Obiective/Activităţi realizate
1-3	Obiective: Pregătirea pentru activitatea de consiliere - interviul preliminar, -identificarea problematicii (determinarea contextului social, identificarea consecinţelor comportamentului, identificarea suportului social, evaluarea aspectelor specifice ale problemei identificate: persistenţa comportamentului, schimbările în comportament, severitatea, frecvenţa, specificul situaţiilor în care apare problema, efectele problemei; identificarea convingerilor iraţionale şi a distorsiunilor cognitive) - realizarea psihoeducaţiei (ce sunt emoţiile, ce sunt îngrijorările, tipurile de emoţii, beneficiile şi consecinţele emoţiilor, distincţia emoţie-gând-comportament) - automonitorizarea Activităţi realizate: autoprezentarea (interviu motivaţional), stabilirea obiectivelor, metafora „Un drum greu", jocul „Magazinul de emoţii", jurnalul
4-9	Obiective: - lucrul cu schemele cognitive disfuncţionale - stimularea autonomiei sociale - controlul fobiei - prevenirea recăderilor Activităţi: tehnica definirii precise a temerilor, identificarea şi analizarea distorsiunilor cognitive, tehnica celor trei coloane, analiza automonitorizării, utilizarea formulelor sugestive de autoîncurajare, descoperirea unor contraargumente alternative, imageria emoţională, experimente în sfera comportamentală (exersarea abilităţilor de interacţiune socială), modificarea procesării interioare cu privire la imaginea de sine, metafora „Gândacii invizibili"
10	Obiective: - evaluarea progresului înregistrat - recomandări Activităţi: analiza jurnalului, identificarea aşteptărilor pentru viitor, elaborarea unui program pentru a face faţă situaţiilor viitoare, metafora „Transformarea"

6. Aprecierea rezultatelor obţinute în urma procesului de consiliere

- progres în plan comportamental: diminuarea frecvenţei comportamentelor fobice, nivel crescut de autocontrol emoţional
- modificări la nivelul imaginii de sine

Recomandări:

- continuarea consilierii psihologice la liceu, individuală şi de grup, îndeosebi axată pe faciliarea adaptării elevei la mediul şcolar

BUNE PRACTICI

Puncte de reflecţie oferite profesorilor consilieri şcolari de rezultatele evaluărilor externe periodice, obţinute în cadrul Proiectului strategic ID 138879, „Sprijin pentru unităţile şcolare în vederea creşterii nivelului serviciilor educaţionale”

Autor: profesor consilier şcolar dr.
Flaminiu Ionuţ Nicula

Cerinţele în privinţa asigurării calităţii activităţilor de consiliere şi orientare realizate în unităţile de învăţământ preuniversitar sunt urmărite unitar, pe baza standardelor utilizate atât în procesul de evaluare internă – autoevaluarea realizată de Comisia de evaluare şi asigurare a calităţii – cât şi în evaluarea externă. Standardele de acreditare şi evaluare periodică a unităţilor de învăţământ preuniversitar – anexa HG nr. 21/10.01.2007 sunt organizate pe baza domeniilor prevăzute de art. 10 din O.U.G. nr. 75/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006 şi cuprind, pentru fiecare din aceste domenii, subdomenii, indicatori de performanţă şi descriptori. Această categorie de standarde de evaluare vizează cerinţe minimale, obligatorii pentru toate unităţile de învăţământ preuniversitar, indiferent de tipul şi nivelul acestora. Activitatea de consiliere şcolară este urmărită în mod specific în cadrul acestor standarde. Descriptorul asigurarea serviciilor de orientare şi consiliere pentru elevi, conform legislaţiei în vigoare – de preferinţă prin cabinete proprii vizează în mod specific domeniul „structuri instituţionale, administrative şi manageriale” şi subdomeniul „management operaţional”. Cu alte cuvinte, este urmărită capacitatea instituţiei de învăţământ de a pune la dispoziţia beneficiarilor spaţiile necesare, resursa umană specializată, în conformitate cu legislaţia specifică în vigoare.

Dincolo de nivelul „de funcţionare”, descris în standardele sus-menţionte, şi care permit obţinerea calificativului „satisfăcător” la indicatorul privind asigurarea serviciilor de consiliere şi orientare, prin „standardele de referinţă” sunt definite cerinţe mai înalte, a căror îndeplinire îndreptăţesc unitatea să obţină calificativele „bine” – în cazul îndeplinirii a cel puţin un descriptor corespunzător indicatorului - sau „foarte bine” – dacă toţi aceşti descriptori din standardele de referinţă sunt îndepliniţi. Standardele de referinţă şi indicatorii de performanţă pentru evaluarea şi asigurarea calităţii în învăţământul preuniversitar, aprobate prin HG nr. 1534/2008 definesc un nivel optimal de realizare a activităţilor organizaţiilor furnizoare de educaţie, pe baza bunelor practici existente la nivel naţional, european sau mondial. La nivelul indicatorului „Asigurarea serviciilor de orientare şi consiliere pentru educabili”, standardele de referinţă prevăd realizarea următorilor descriptori:

(1) „Furnizorul de educaţie asigură accesul beneficiarilor şi al personalului şcolii la servicii de orientare şi consiliere;
(2) Furnizorul de educaţie aplică programe şi măsuri de diminuare a violenţei în şcoală;
(3) Rezultatele activităţilor de orientare şi consiliere sunt utilizate pentru îmbunătăţirea documentelor programatice, a activităţii curente şi a ofertei educaţionale”.

Descriptorii din standardele de referinţă vizează efortul instituţional pentru asigurarea calităţii serviciilor de orientare şi consiliere, care nu poate fi apreciat decât în tandem cu activitatea propriu-zisă desfăşurată de profesorul consilier, împreună cu diriginţii sau alţi agenţi educaţionali care consiliază şi orientează beneficiarii şi personalul şcolii. De aici rezultă şi responsabilităţile activităţii profesorului consilier, care poate contribui substanţial la recunoaşterea de către evaluatori a calităţii activităţii de consiliere şi orientare.

Lectura atentă a fiecărui descriptor din standardele de referinţă evidenţiază, dincolo de eforturile instituţionale, sarcinile şi responsabilităţile ce revin profesorului consilier şcolar. Astfel, prin descriptorul (1) înţelegem că organizaţia furnizoare de educaţie trebuie să pună la dispoziţia beneficiarilor baza materială – spaţiul şi logistica - şi resursa umană necesare realizării accesului elevilor, părinţilor, cadrelor didactice la activităţi de orientare şi consiliere. Profesorul consilier şcolar, dar şi conducerea unităţii de învăţământ au responsabilitatea de a asigura accesul celor interesaţi la serviciile pe care le furnizează printr-o bună informare a elevilor, părinţilor, personalului şcolii în legătură cu specificul acestor servicii, prin afişarea programului cabinetului de consiliere la locuri vizibile, prin adaptarea programului profesorului consilier, astfel încât elevii să poată avea acces la cabinetul de consiliere psihopedagogică în afara orelor de curs. Cel de-al doilea descriptor vizează o componentă majoră a activităţii profesorului consilier – prevenirea şi combaterea violenţei – a cărei importanţă este specificată în toate documentele elaborate la nivel central, precum şi în documentele interne al unităţilor de învăţământ. Descriptorul (3) atenţionează asupra faptului că activitatea profesorului consilier trebuie să servească nevoilor identificate periodic la nivelul unităţii de învăţământ, iar în revizuirea activităţii instituţionale să se ţină cont de rezultatele obţinute în urma activităţii de consiliere şcolară, de feedback-ul acordat de beneficiari.

Proiectul strategic ID 138879 (co-finanţat din FSE prin POS-DRU 2007 – 2013), „Sprijin pentru unităţile şcolare în vederea creşterii nivelului serviciilor educaţionale”, dezvoltat de ARACIP şi implementat la nivel naţional, în anii 2014 – 2015, a avut ca obiectiv general „creşterea capacităţii sistemului de învăţământ preuniversitar de a furniza educaţie de calitate prin implementarea standardelor de referinţă”. În cadrul acestui proiect s-au dezvoltat şi s-au pilotat noi standarde, care să redea o imagine mai clară asupra calităţii serviciilor educaţionale furnizate de unităţile de învăţământ.

Pentru indicatorul I8, „Asigurarea serviciilor de orientare şi consiliere pentru elevi”, standardele de referinţă pilotate au vizat:

8.B.1.1. Colaborarea cu specialiștii Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională (Centrului Județean de Asistență Psihopedagogică) pentru realizarea de activități de cunoaștere și autocunoaștere cu elevii

8.B.1.2. Colaborarea cu părinții și Serviciul de Evaluare şi Orientare Şcolară şi Profesională a Copiilor, Elevilor şi Tinerilor

cu Cerinţe Educaţionale Speciale (SEOSP) din cadrul Centrului Judeţean de Resurse şi de Asistenţă Educaţională (CJRAE)/ Centrului Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională (CMBRAE) pentru evaluarea, asistenţa psihoeducaţională, orientarea şcolară şi orientarea profesională a copiilor, a elevilor şi a tinerilor cu cerinţe educaţionale speciale
8.B.1.3. Desfăşurarea unor programe/ activităţi de consiliere a elevilor, părinţilor în scopul integrării active/ adaptării la cerinţele societăţii contemporane şi pieţei muncii.
8.B.1.4. Asigurarea, cu prioritate, a serviciilor de orientare şi consiliere pentru copiii/elevii şi familiile aflate în situaţie de risc educaţional din grupurile minoritare şi dezavantajate (din punct de vedere economic, etnic şi cultural)
8.B.1.5. Consilierea, cu prioritate, a elevilor care prezintă forme accentuate de manifestare violentă, agresivă, în relaţiile cu colegii şi cadrele didactice
8.B.1.6. Existenţa, în şcoală, a materialelor informative privind oportunităţile de continuare a studiilor, de integrare pe piaţa muncii de formare şi dezvoltare profesională ulterioară
8.B.1.7. Asigurarea serviciilor de consiliere psihopedagogică pentru toate categoriile de beneficiari - elevi, părinţi, cadre didactice.
8.B.1.8. Existenţa unor programe de consiliere, introduse la cererea beneficiarilor
8.B.1.9. Organizarea de activităţi de consiliere care vizează dezvoltarea personală a copiilor/elevilor
8.B.1.10. Colaborarea unităţii şcolare cu părinţii şi cu instituţii şi organizaţii din comunitatea locală (inclusiv agenţii economici) în scopul orientării şcolare şi profesionale a elevilor
8.B.1.11. Existenţa în şcoală a programelor de educaţie parentală şi a formatorilor parentali
8.B.1.12. Utilizarea rezultatelor activităţilor de consiliere psihopedagogică pentru îmbunătăţirea documentelor programatice, a activităţii curente şi a ofertei educaţionale
8.B.1.13. Utilizarea rezultatelor activităţilor de consiliere psihopedagogică pentru îmbunătăţirea procesului educaţional (la clasă şi extraclasă).

"Studiul privind nivelul calităţii serviciilor educaţionale, înregistrat prin standardele în vigoare şi cel înregistrat prin noile standarde, precum şi privind mecanismele, standardele şi procedurile de evaluare internă şi externă în România şi în alte ţări din Uniunea Europeană", elaborat de ARACIP în cadrul Proiectului strategic are la bază analiza datelor şi informaţiilor unui număr de 690 de unităţi de stat cu personalitate juridică, finanţate de la bugetul de stat, care au fost evaluate extern şi care au constituit un eşantion naţional reprezentativ pentru cercetare, din punct de vedere al distribuţiei pe tipuri de unităţi.

Pentru indicatorul I8, au fost solicitate şcolilor informaţii referitoare la asigurarea serviciilor de consiliere/ orientare şcolară şi profesională/ asistenţă psihopedagogică, în vederea profesionalizării şi/ sau a continuării educaţiei în ciclul şcolar următor, respectiv ponderea absolvenţilor claselor terminale – cls. a VIII-a, cls. a XII-a – care au beneficiat de astfel de servicii. Rezultatele obţinute în urma prelucrării datelor relevă următoarele aspecte:
- cinci din şase unităţi cu nivel gimnazial au asigurat absolvenţilor clasei a VIII-a servicii de consiliere. În două treimi dintre unităţile investigate, peste 70% dintre elevi au beneficiat de aceste servicii;
- în cazul liceelor cuprinse în eşantion, 94% dintre acestea au asigurat servicii de orientare şi consiliere absolvenţilor clasei a XII-a. În două treimi (65,2%) dintre unităţile investigate, peste 75% dintre absolvenţi au beneficiat de astfel de servicii. Comparând situaţia între liceele ÎPT şi NonÎPT se constată o situaţie uşor favorabilă a elevilor din unităţile ÎPT: în 69,6% dintre unităţile ÎPT au beneficiat de consiliere peste 75% dintre elevi, procentaj atins de numai 62,3% dintre celelalte licee.

La nivelul eşantionului investigat, pentru indicatorul I 8, „asigurarea serviciilor de consiliere şi orientare pentru elevi", rezultatele evaluării periodice în baza standardelor curente relevă următoarea repartiţie a calificativelor acordate: 45,9% - foarte bine, 38% - bine, 12,1% - satisfăcător, 2,6% - nesatisfăcător, 1,4% - excelent. În baza standardelor pilotate în cadrul proiectului, au fost obţinute următoarele rezultate: 54,3% - bine; 32,2% - foarte bine; 9,3% - satisfăcător; 3,8% - nesatisfăcător; 0,3% - excelent.

La nivelul celor 60 de unităţi de învăţământ evaluate extern din municipiul Bucureşti pe baza standardelor curente, pentru indicatorul I 8 s-au obţinut următoarele rezultate: 55% - foarte bine; 41,66% - bine; 1,67% - excelent; 1,67% - satisfăcător. Evaluarea pe baza standardelor pilotate a pus în evidenţă obţinerea unui procent de 58,33% de calificative „bine", respectiv 41,67% - calificative „foarte bine", la nivelul unităţilor de învăţământ din municipiul Bucureşti (fig. 1)

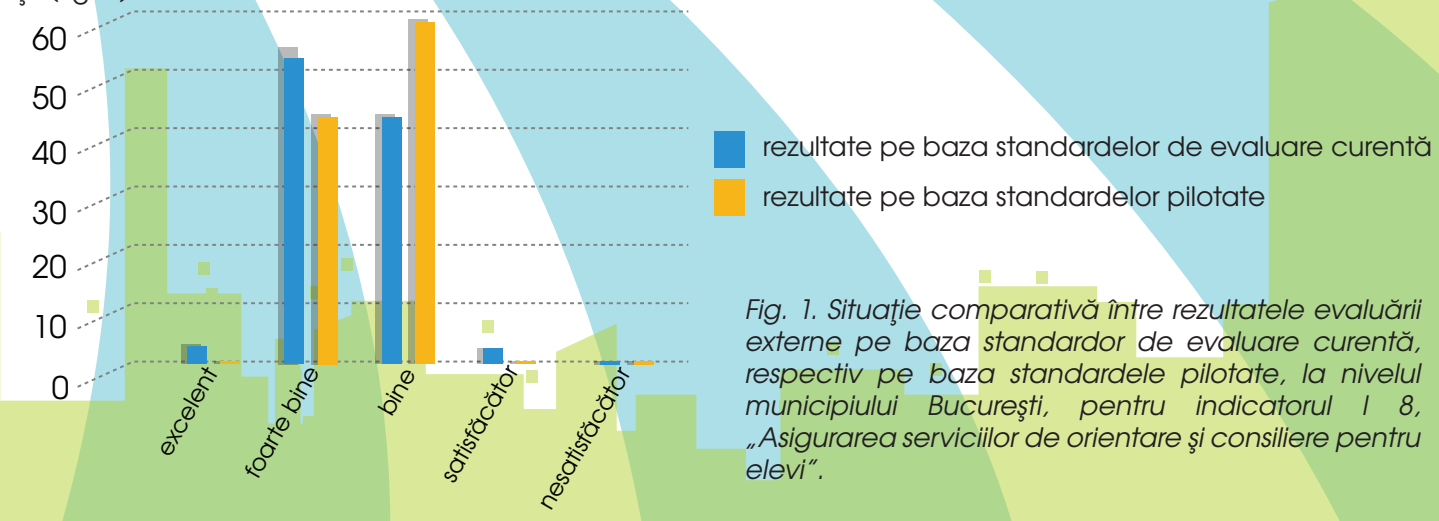

Fig. 1. Situaţie comparativă între rezultatele evaluării externe pe baza standardor de evaluare curentă, respectiv pe baza standardele pilotate, la nivelul municipiului Bucureşti, pentru indicatorul I 8, „Asigurarea serviciilor de orientare şi consiliere pentru elevi".

Analiza rezultatele obţinute relevă, atât la nivel naţional, cât şi la nivelul municipiului Bucureşti, obţinerea mai facilă a calificativelor medii – satisfăcător, bine - şi obţinerea mai dificilă a calificativelor „de vârf" – foarte bine, excelent - în urma rafinării standardelor de evaluare externă.
Rezultatele evidenţiate de ampla activitate de evaluare externă în cadrul proiectului strategic ID 138879 oferă cadrelor didactice, cu deosebire profesorilor consilieri, noi repere pentru reflecţie, sub diferite aspecte, vizând, în special: diversificarea domeniilor de intervenţie psiho-educaţională şi înţelegerea funcţionării şcolii ca sistem deschis, experimentarea de noi strategii de formare şi educare a beneficiarilor direcţi şi indirecţi, prioritizarea direcţiilor de formare profesională continuă. Pentru oferirea unui răspuns bun la viitoarele evaluări instituţionale externe, profesorii consilieri vor trebui să aibă în vedere permanent exigenţe proprii, legate de conţinut („Ce înseamnă consilierea eficientă?"), dar şi legate de dovezi, care să le justifice activitatea („Ce dovezi vor proba activităţile realizate şi impactul acestora asupra beneficiarilor?"), sau legate de performanţă („Cum vom judeca performanţa?").
Activitatea profesorilor consilieri este parte a activităţii instituţionale, iar măsura asigurării serviciilor de orientare şi consiliere pentru elevi şi preşcolari contează în rezultatul de ansamblu al evaluării instituţionale. Astfel, profesorii consilieri şcolari, prin rezultatele lor, contribuie în măsură variabilă la promovarea imaginii instituţiei de învăţământ.
Obţinerea excelenţei în asigurarea serviciilor de consiliere şi orientare nu este posibilă fără o activitate sinergică a tuturor membrilor corpului profesoral – profesori consilieri şcolari, profesori diriginţi – şi nici fără implicarea crescută a structurilor manageriale existente în unitatea de învăţământ.
În concluzie, evaluarea externă realizată pe baza noilor standarde pilotate evidenţiază, la nivelul municipiului Bucureşti, necesitatea îmbunătăţirii serviciilor de orientare şi consiliere pentru elevi şi preşcolari, sub următoarele aspecte:

- o mai bună colaborare a personalului didactic din şcoli cu structurile specializate din cadrul CMBRAE/ CMBAP pentru evaluarea, asisenţa psihopedagogică, orientarea şcolară şi profesională a copiilor, elevilor, tinerilor cu cerinţe educaţionale speciale;
- intensificarea preocupărilor cadrelor didactice pentru desfăşurarea programelor de consiliere în scopul integrării active a beneficiarilor direcţi, al adaptării la cerinţele societăţii şi/ sau pieţei muncii;
- creşterea calităţii serviciilor de consiliere pentru elevii/ copiii aflaţi în situaţie de risc educaţional, sau a celor care manifestă un comportament violent;
- intensificarea activităţilor de consiliere parentală şi dezvoltarea abilităţilor de formare a părinţilor pentru profesorii consilieri şi profesorii diriginţi;
- o mai bună utilizare a rezultatelor activităţii de consiliere psihopedagogică pentru îmbunătăţirea documentelor programatice, a activităţii curente şi a ofertei educaţionale şi a proceselor educaţionale la nivelul unităţii şcolare.

.

BIBLIOGRAFIE

Danielson, C. (2007) (1996). Enhancing professional practice: A framework for teaching. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
Danielson, C. & McGreal, T. L. (2000). Teacher evaluation: To enhance professional practice. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
Iosifescu, Constantin-Şerban (manager de proiect), Mihăilă, Constanţa – Valentina (coord. tehnic), Pop, Viorica – Livia (coord. ştiinţific), Novak, Cornelia et. al. (2015). Studiu privind nivelul calităţii serviciilor educaţionale înregistrat prin standardele în vigoare şi cel înregistrat prin noile standarde, precum şi mecanismele, standardele şi procedurile de evaluare internă şi externă în România şi în alte ţări din Uniunea Europeană, realizat în cadrul proiectului strategic ID 138879. Bucureşti: Ed. Tracus Arte.
Iosifescu, Constantin-Şerban (coord.) (2001). Management educaţional pentru instituţiile de învăţământ. Bucureşti: ISE-MEC, Tipogrup press.
Ingvarson, L. (1998). Professional development as the pursuit of professional standards: The standard-based professional development system. In: Teaching and Teacher Education, 14 (1), 127-140.
Stronge, J. H. (1995). Balancing Individual and Institutional Goals in Educational Personnel Evaluation: A Conceptual Framework. Studies in Educational Evaluation, vol. 21, no. 2, pp. 131 – 151.
** * * Legea nr. 87/2006 pentru aprobarea OUG nr. 75/2005*
** * * HG nr. 21/2007 pentru aprobarea Standardelor de acreditare şi evaluare periodică a unităţilor de învăţământ preuniversitar*
** * * HG nr. 1534/2008 pentru aprobarea Standardelor de referinţă şi a indicatorilor de performanţă pentru evaluarea şi asigurarea calităţii în învăţământul preuniversitar*

MY FUTURE LA CMBRAE.

Autori: profesor consilier școlar **Marcela Claudia Călineci**
profesor consilier școlar **Ana Maria Oancea**

În anii școlar 2016-2018, CMBRAE participă ca partener într-un proiect european Erasmus+, bazat pe inovarea în domeniul orientării și consilierei carierei pentru elevii din învățământul preuniversitar. Proiectul își propune să dezvolte acțiuni de cooperare internațională în 5 țări partenere (Italia, Marea Britanie, Olanda, Malta, România) cu scopul proiectării și implementării unor servicii de consiliere a carierei pentru elevi, prin utilizarea resurselor digitale inovative.

Parteneriatul include prestigioase universități europene, liderul acestui consorțiu educațional fiind Universitatea din Camerino, una din cele mai vechi universități din lume. Alte instituții de învățământ superior implicate în proiect sunt Departamentul de calitate în consiliere, Universitatea Derby, UK și Universitatea din La Valletta, Malta.

Printre obiectivele acestui proiect se numără explorarea nevoilor emergente ale elevilor și dezvoltarea unor modele inovative bazate pe resurse digitale în domeniul consilerii și orientării copiilor și preadolescenților. Proiectul urmărește, de asemenea: regândirea cadrului abilităților de management al carierei (Career Management Skills/ CMS) pentru profesioniști, implementarea unor resurse de învățare moderne pentru profesori și practicieni din domeniul orientării și consilierii carierei, dezvoltarea unor teorii și modele noi de evaluare a calității serviciilor de consiliere a orientării și carierei elevilor. Mediul tehnologic actual, cu o dezvoltare fără precedent, implică reformulări ale sistemelor de educație și de consiliere pentru a asigura adaptarea cât mai eficientă a tinerilor la piața muncii.

Proiectul sprijină școala să-și intensifice eforturile de a colabora cu mediul din afara ei, de a crea contexte de învățare, informare și consiliere a elevilor, în acord cu alte organizații furnizoare de educație, consiliere vocațională/ profesională la nivel local, precum și cu firme, companii de pe piața muncii. Un număr de 10 școli din București vor participa la activitățile din acest proiect.

Proiectul include un set de 6 rezultate (Intellectual outputs):

O1- Un ghid de dezvoltare a carierei pentru profesori și consilieri;

O2- Un portal WEB dinamic și adaptat pentru orientarea carierei elevilor;

O3- Propuneri pentru îmbunătățirea cadrului calității serviciilor de consiliere privind cariera;

O4- O aplicație WEB MAP, hartă a serviciilor de orientare a carierei la nivel local;

O5- O aplicație inovativă pentru orientarea carierei elevilor;

O6- O platformă e-learning pentru cadre didactice și profesioniști din domeniul orientării carierei.

Prin proiect se vor dezvolta resurse de învățare și consiliere pentru elevi, cadre didactice și consilieri școlari "user friendly" - în 4 limbi străine (engleză, română, italiană, spaniolă).

CONSILIEREA PENTRU SPERANȚĂ

Autor: profesor consilier școlar
Ana Maria Oancea

"Pentru ca oamenii să poată parcurge secolul XXI , speranța trebuie să facă parte din modul lor de viață."

Omul modern, preocupat de adaptare: socială, tehnologică sau pe piața muncii, caută să atingă performanțe multiple: la serviciu, înrelația de cuplu, în construirea vieții de zi cu zi. Vorbim permanent despre idealuri, obiective, resurse ce se cer proiectate devreme și captate organizat încă din copilărie, vorbim despre optimizare personală, luarea deciziilor, managementul timpului oricum comprimat și moduri de colaborare inter-umana în cadrul echipelor etc…

Astfel, lumea nouă,fără conflagrații directe sau violente, are noi"catastrofe" silențioase, surse opace ale distresului zilnic ce complică și afectează existența la toate nivelurile, de la vârste fragede și până la apusul vieții. Provocările actuale sunt nivelul ridicat de anxietate, lupta cu timpul, șomajul, violența. Se întâmplă uneori, cufundați în melanjul existențial, să pierdem înțelesul vremurilor.

Consilierea educațională și vocațională, cu toate formulele sale, își modifică sensurile și capătă dimensiuni noi, pentru a ajuta indivizii să conviețuiască cu incertitudinea.

Articolul de față își propune să prezinte două abordări ale conceptului cuprinzător de speranță, ce pare a capta din ce în ce mai mult atenția practicienilor din domeniul consilierii educaționale și vocaționale.

1.HOPE CHANGE EVERYTHING este motto-ul unui workshop cu tema Educating for Resilience- Youth Hope Interventions din cadrul ***Conferinței Asociației Internaționale de Consiliere Educațională și Vocațională, Madrid 15-18 noiembrie 2016***.

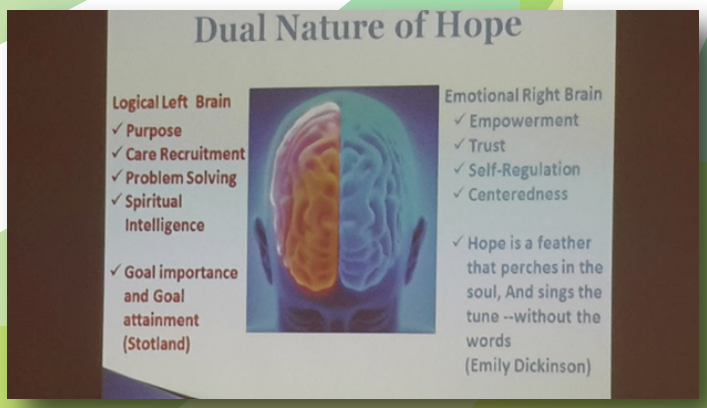
La fel ca alte ateliere de lucru, prelegeri sau workshopuri prezentate aici, intervențiile bazate pe component spirituală, încep să se contureze ca soluții practice pentru consilierea indivizilor zilelor noastre. Vorbim cu trainerul nostru din Pakistan despre nevoia tinerilor de a fi ghidați în rețeaua inter-umană bazată pe emoții superficiale, pe valori confuse sau pe zgomotul de fond al rețelelor sociale, indiferent de colțul de lume în *care se află. Vorbim despre poveștile noastre de viață și despre ce și cine ne-a inspirat parcursul, despre rădăcinile subtile ale fiecărei persoane: cele pe care le regăsești prin meditație și auto-reflecție.*

Aflăm că studii multiple conturează o imagine a tinerilor din secolul XXI mai degrabă pesimiști, și că există inițiative de a introduce cursuri de optimism în școli. Că programele despre dezvoltarea componentei spirituale pot ajuta tinerii în identificarea unor drumuri de viață în acord cu cine sunt și cu ce pot, în luarea deciziilor sau în alegerea carierei potrivite. În România am zice acestui demers dezvoltare personală. Cu toate acestea, latura mistică, meditativă a intervențiilor propuse ne arată că este mai mult decât atât, nou dar vechi, axat pe spirit, religie, metafizic, motivație.

Cu toate că suntem consilieri școlari și abordăm permanent tematica modelelor de viață cu elevii noștri, exercițiile propuse în contextual atelierului de lucru, ne mișcă pe fiecare. Vorbim despre calități și despre dorințe, despre ce vrem să ni se întâmple pentru a ne simți compleți. Nu știam că ne putem emoționa atât de tare când vorbim despre noi… Aici este un univers nou, facem exerciții de relaxare și muzica ce inundă spațiul ne arată că și pe alte meleaguri oamenii se emoționează când vorbesc despre bornele existenței lor, despre momentul t0 al vieții când simți că se resetează totul, că pentru fiecare există un sâmbure și o coajă, un nucleu profund și o mască protectoare, sau mai multe…Concluzia mentorului nostru ne clarifică intervenția: pentru oricine, indiferent cine este sau ce dificultate existențială parcurge, ce dorește să-și îmbunătățească sau ce obiective vrea să atingă, există clară, profundă și acută nevoia de a consolida sau a contura speranța. Speranța care converge spre reziliență. Speranța este transmisă clientului prin conectarea tuturor punctelor pozitive ale vieții sale, evidențierea atuurilor personalității, prin mesaje motivaționale, exersând relaxarea, meditând. Să învățăm oamenii să se bucure de ceea ce au, de minunile din viața lor, poate fi simplul obiectiv general al nostru, ca practicieni consilieri. Intervenția e simplă: îl facem pe client să se simtă puternic, să creadă în sine și în viitor. Legând filosofia, tehnicile de relaxare și meditație cu psihologia.

Concepte asociate: atașament, prezență, asigurare, autoreglare, mecanisme de coping empowerment, încredere, deschidere, conexiune, colaborare, obiective. Și peste toate, reziliența- capacitatea nelimitată dar atât de prețioasă de a te ridica, ori de câte ori ai căzut sau ai alunecat în timp ce îți jucai povestea…

Workshopurile despre speranță, care funcționează în mai multe locuri din lume și în Pakistan –țara de origine a trainerului ***Raza Abbas***, combină exercițiile comportamentale cu reflecțiile filosofice și cu exercițiile meditative hipnotice. Structura lor formal este clară. Durează în medie 90 minute, audiența ideală este de 60 persoane iar vârstele potrivite 16-20 ani. Folosește muzica de meditație, imagini, senzații. Cu toatea cestea Raza Abbas ne convinge de necesitatea predării cursurilor de speranță pentru copiii de 6 ani, de nevoia copiilor de clase primare de a învăța să se joace cu gândurile în manieră pozitivă, de a-și antrena optimismul și puterea de regenerare. Auzim că există The World Book of Hope, carte care inspiră indivizii să aibă încredere în ei înșiși, indiferent de evenimentele potrivnice pe care le parcurg. Workshopul este un preambul la programul de dezvoltare a speranței pe care îl aplica déjà în țara sa dar și în alte țări. Speranța este legată aici de spirituatitate și meditație, de "cine ești", "ce vrei" și "ce scop ai în lume". Filosofic, profund dar practice și util.

Exercițiu:
Gândiți-vă la o persoana care *v-a dat aripi*, cineva care a avut încredere în voi și datorită căreia sunteți azi ceea ce sunteți. Este cineva pe care îl cunoașteți foarte bine? Este cineva real, cineva din copilăria voastră? Este un personaj, un erou?
Împărtășiți povestea voastră în echipe de câte două persoane apoi prezentați-vă în grupul mare.

Și încheiem:

Acum imaginați-vă că stați lângă voi înșivă. Vă așezați încet, unul lângă altul, tu și cu tine, cu drag și prietenie. Aveți nevoie azi de ceva care să vă facă fericiți. Faceți împreună ceva minunat, perfect pentru voi doi, pentru esența ființei voastre, ceva ce căutai demult, ceva ce te bucură imens.. Este momentul să te simți foarte bine. Uită de tot și de oricine altcineva. Bucură-te…! Acum este timpul și momentul tău…

2. A doua abordare a conceptului de speranță vine de la ***dr. Jane Goodman***, profesor la catedra de consilere educațională și vocațională la Oakland University, Rochester, Michigan. Prezentă în cadrul Conferinței IAVG cu intervenția *Speranță și optimism*, Jane Goodman propune, într-o prelegere de 50 minute - modelul HERO (Hope, self Efficacy, Resilience, Optimism) o infuzie de obiective de consiliere pentru creșterea și dezvoltarea personalității. Acest construct terapeutic practice răspunde nevoii de a insufla clientului dorința și plăcerea vieții. În cadrul abordării, simple de altfel, *Self efficacy* se traduce prin convingerea individului nu numai că este valoros *dar că poate schimba lumea.*

Pentru a ajuta persoana să creadă în sine și în viitor, consilerul educațional și vocațional se orientează spre a ajuta persoanele să fie conștiente de ce fac ele bine.Cu siguranță, fiecare este bun la ceva, trebuie doar să îl ajutăm să găsească la ce și să-și construiască noi obiective pornind de la acest lucru.
Poate nu îl învățăm pe un om să joace golf, poate el nu va învăța niciodată asta dar îl ajutăm să observe ce bine și frumos pictează…

Ideile lui Jane Goodman, simple și logice, ne cuceresc și pe noi, ca și pe restul audienței, sute de participanți din zeci de țări. Pentru a clădi speranța acționăm complex: întărim Self-ul, schimbăm interpretarea realității, dăm un sens dificultății de viață parcurse, ajutăm omul să își construiască o puternică rețea de suport, abordăm managementul stresului.

Subiectul captează, oamenii ascultă cu interes, semn că speranța atrage, mișcă, vibrează în fiecare din noi. Semn că fiecare are nevoie de cuvintele acestea. Și de speranță. Jane Goodman ne spune că uneori este sufficient să-l spui unui om *cât de frumoasă este ziua de azi* și cât de binecuvântat este el că există! Iar vorbele acestea pot face minuni!
Modalități prin care ajutăm clientul să–și clădească speranța:

- Să oferim încurajări, să adresăm cuvinte/expresii pozitive, să clădim în jurul persoanei o realitate confortabilă, prin interpretările pe care le dăm evenimentelor parcurse;
- Să construim un background pozitiv, să formăm copiilor, de timpuriu, deprinderea de a gândi pozitiv despre ei înșiși;
- Construim amintiri bune din evenimentele trăite-reconfigurăm sensul evenimentelor;
- Oferim clientului modele sociale de succes-clientul va vedea pe cineva care reușește având aceleași dificultăți ca ale lui;
- Construim convingerea bazată pe realitate-clientul își va identifica/observa succese personale care îl vor împinge spre mai bine, ghidăm clientul să-și aducă aminte reușitele lui mici, reinvestim succesul - *cred că pot pentru că am văzut că pot..;*
- Schimbăm interpretarea anxietății- ea este numai un imbold ce impinge spre acțiune, o încărcare emoțională activatoare, nu o dificultate dezadaptativă;
- Să învățăm subiecții să caute și să găsească un suport extern cât mai mare (să caute persoane care să-i ajute, să caute informații, să se întâlnească cu prietenii, să beneficieze de suportul *non-persoanelor:* cărți, filme, muzică, animale etc);

Pentru omul care "merge pe sârmă", în viteza prezentului și în căutarea *well-being-ului*, va fi dificil să se inventeze o rețetă magică rapidă, qvasi-utilă de consiliere, un model unic al unei școli terapeutice general-optimizatoare, care să-i acopere vasta problematică, marile frământări.

Dorința personalității actuale de a-și găsi pacea, echilibrul, eludând complicatul efort de a trăi prezentul, se colagulează și se cufundă într-un caleidoscop de stări. Dezvoltarea personală întreaptă indivizii spre gândire pragmatică pozitivă dar și spre practici spirituale, axate pe paradigme subtile, ce îmbină latura psihoenergetică a ființei umane cu filosofia, credința și înțelepciunea spiritului.

Pare că pentru a merge mai departe, oamenii vor reduce spontan ecuația frământării umane la o operație simplificată progresiv:
1. au nevoie de speranță,
2. au nevoie să creadă că pot,
3. au nevoie să creadă.

SHARE

AVENTURA CONSILIERII DE CARIERĂ ÎN ŢARA LUI DON QUIJOTE

Autor: Profesor consilier școlar
Luminița Doina Mitrofan

Una din experienţele cele mai interesante pentru mine ca şi consilier a fost cea trăită în Spania, în luna noiembrie a anului trecut, prin participarea la prestigioasa Conferinţă Internaţională din domeniul orientării şi consilierii, ce a avut loc la Madrid, capitala Spaniei, cu titlul: *Promoting Equity through Guidance: Reflection, Action, Impact*.

Acest eveniment a fost organizat de IAEVG, International Association of Education and Vocational Guidance, asociaţie înfiinţată în 1951 care are ca scop maximizarea potențialului uman printr-o activitate susținută de tip *guidance and counselling (orientare și consiliere)* cât mai eficientă. Conferinţa a fost organizată sub formă de sesiuni plenare, ateliere de lucru, sesiuni de comunicări ştiinţifice, precum şi o expoziţie de postere de bune practici dedicată domeniului orientării şi consilierii carierei.

Activităţile propuse în cadrul conferinţei au fost foarte variate şi bogate: ne-au conectat la subiecte de ultimă oră, ne-au oferit posibilitatea de a ne informa în legătură cu noile tendinţe în domeniu și de a intra în contact cu personalităţi marcante, de a împărtăși experienţe cu practicieni din toată lumea.

Am remarcat, de exemplu, că una din tematicile cel mai des abordate, demonstrată prin numărul mare de comunicări ştiinţifice şi ateliere de lucru se referă la *problema refugiaţilor și migranților*, cât și modalităţile prin care aceștia ar putea fi ajutaţi să se adapteze cât mai bine în ţările gazdă. Obiectivele consilierii, în acest caz, sunt legate de posibilitatea ca aceste persoane să poată deveni productive, bine integrate social, eficiente, care să aducă plusvaloare și astfel să contribuie la progresul societăţii.

În realizarea acestui deziderat un loc deosebit de important îl ocupă desigur consilierea carierei. Alte topici frecvent abordate se referă la dreptatea socială (*social justice*), consilierea părinților, precum și adaptabilitatea carierei, concept ce-și are originea în teoriile lui Savickas, Theory of Career Construction. Astfel, în cadrul sesiunilor de prezentare au fost împărtăşite publicului rezultatele a numeroase cercetări şi studii efectuate în multe ţări din Europa, dar şi din alte părţi ale lumii precum Coreea de Sud, SUA, Islanda, Brazilia, Japonia sau Pakistan. De altfel, se constată în ultima perioadă atenţia deosebită acordată acestui concept.

Adaptabilitatea carierei a fost definită ca şi abilitate de care au nevoie oamenii pentru a face schimbărilor din carieră, cum ar fi: sarcini de dezvoltare vocaţională, tranziţii ocupaţionale şi traume personale. Întrebarea care se pune este următoarea: sunt aceste persoane dispuse să facă faţă provocărilor, să se adapteze schimbării? Cercetările au arătat că persoanele care au o înaltă adaptabilitate a carierei sunt mai preocupate de propriul viitor vocaţional, deţin controlul asupra propriei pregătiri vocaţionale, manifestă interes pentru explorarea viitorului şi nu în ultimul rând au încredere în forţele proprii, fiind capabile să-şi urmeze interesele şi aspiraţiile personale. Principalul instrument utilizat pentru explorarea CA (Career Adaptability) este Career Adapt-Abilities Scale (CAAS), instrument ce a fost adaptat şi aplicat în numeroase ţări. CAAS are 4 scale: *preocupare, control, curiozitate şi încredere*. Preocuparea este legată de planificare, controlul este legat de luarea deciziei, curiozitatea este legată de explorarea oportunităţilor, în timp ce încrederea este legată de eficacitatea personală în rezolvarea problemelor.

Într-un studiu realizat în Islanda, CAAS a inclus două dimensiuni suplimentare, considerate importante, și anume: *cooperarea şi contribuţia*. Perspectiva abordată în această cercetare a fost următoarea: Schimbările aşteptate în anii următori în carieră, precum şi schimbările apropiate au o influenţă asupra adaptabilităţii carierei? Oamenii încep să se adapteze la schimbări atunci când le anticipează? Pentru a afla răspunsul la aceste întrebări, participanţii la studiu au fost întrebaţi dacă se aşteptau la schimbări în carieră în următorii 5 ani. Varianta islandeză a CAAS a fost administrată unui număr de 1575 de persoane cu vârste între 15-65 ani. Rezultatele obţinute au arătat că scorurile pe diferite scale ale CAAS sunt mai mari atunci când schimbările sunt apropiate, cu excepţia scalei pentru dimensiunea control. Concluzia studiului a fost aceea că măsurarea adaptabilităţii carierei este influenţată de schimbările viitoare din viaţa oamenilor.

Un alt studiu interesant realizat în Franţa, a vizat adaptabilitatea carierei în relaţie cu creativitatea, văzută ca şi caracteristică esenţială ce ajută persoanele să se adapteze la diversele provocări ale vieţii prin găsirea unor soluţii neconvenţionale sau inovatoare. Capacităţile creative sunt implicate şi în luarea deciziilor precum şi alegerea carierei. Ceea ce aduce nou acest studiu este ideea creativităţii ca resursă pentru construirea carierei. Dacă creativitatea contează în decizia de carieră, atunci ea ar putea ocupa un loc foarte important alături de alte resurse descrise în teoriile carierei. De asemenea, măsurarea abilităţilor creative s-ar putea dovedi o unealtă foarte utilă pentru consilierii de carieră în evaluarea şi dezvoltarea competenţelor de carieră ale clienţilor.

Un alt studiu interesant legat de adaptabilitatea carierei a fost realizat în Turcia şi a vizat investigarea relaţiei dintre adaptabilitatea carierei şi dificultăţile de alegere a carierei, subiecţii participnaţi la studiu fiind adolescenţi de la licee publice si private. Instrumentele folosite au fost CAAS şi CDDQ (Career Decision-making Difficulties Questionnaire). Rezultatele au arătat diferenţe semnificative între fete şi băieţi privind percepţia dificultăţilor carierei, fiind conştientizată astfel nevoia unui plan de intervenţie în consilierea carierei pentru fete, care să permită creşterea adaptabilităţii carierei acestora.

În Brazilia şi Portugalia adaptabilitatea carierei a fost studiată în relaţie cu perspectiva temporală, constructe psihologice ce au atras atenţia în domeniul consilierii carierei în ultima perioadă. Subiecţii au fost elevi de liceu din clasele IX-XII. Instrumentele aplicate au fost CAAS şi Time Perspective Inventory. Studiul a urmărit evaluarea relaţiei între perspectiva timpului şi trei dimensiuni ale adaptabilităţii carierei: preocuparea, încrederea şi curiozitatea. Rezultatele au arătat similarităţi foarte mari în pattern-urile de răspuns ale studenţilor privind perspectiva timpului mai ales în ceea ce priveşte orientarea spre viitor. Analiza corelaţională a arătat o puternică corelaţie pozitivă între orientarea spre viitor şi cele trei dimensiuni analizate, ceea ce confirmă o dată în plus eficacitatea instrumentului precum şi validitatea sa transculturală.

Un alt studiu important realizat, de asemenea în Brazilia a abordat adaptabilitatea carierei în relaţie cu semnificaţia vieţii şi porneşte de la teoria constructivistă a construirii carierei.

Conform acestei teorii, adaptabilitatea carierei este o abilitate esenţială de a face faţă tranziţiilor aşteptate, dar şi celor neaşteptate ce apar pe parcursul vieţii. Abordarea constructivistă pune accent pe aspectul subiectiv al carierei, pe construirea unei poveşti de viaţă care are semnificaţie pentru persoană, poveste în care munca joacă un rol central. În acest studiu, în afara celor 4 dimensiuni tradiţionale ale CAAS, a fost luată în considerare o dimensiune suplimentară şi anume cooperarea. Se constată că cei ce au obţinut scoruri mari pe scalele CAAS au o mai puternică orientare spre viitor, explorează mai multe oportunităţi şi au un mai intens sentiment al controlului asupra traseului propriu de carieră. Astfel, adaptabilitatea carierei devine un factor de facilitare pentru construirea unei traiectorii de carieră care să aducă semnificaţie/sens, coerenţă si scop în viaţa persoanei.

Deşi toate prezentările au avut o înaltă ţinută ştiinţifică, bazată pe cercetări de tip evidence based trebuie să recunoaştem că în mod deosebit, s-au evidenţiat prezentările a doi specialişti de marcă din domeniu: Jane Goodman și Spencer Niles. Tematica abordată de cei doi este *speranţa* ca modalitate de creştere a *rezilienţei* persoanei faţă de factorii de stres din viaţă. Jane Goodman, de exemplu arată cât de importantă este inducerea speranţei în oameni prin Hope Centred Therapy şi cât de important este să ne găsim sau re-găsim speranţa, care atrage după sine optimismul. Jane Goodman s-a referit şi la sentimentul auto-eficacităţii personale, self-efficacy. Această noţiune consistă în cât de mult suntem convinşi de capacitatea noastră de a atinge anumite performanţe, concept important preluat din teoriile lui Bandura, pe care ea îl leagă de conceptele de speranţă, rezilienţă si optimism, construcţie redată prin acronimul HERO: Hope, (self)Efficacy, Resilience, Optimism. Self-efficacy se referă la cât de mult suntem convinşi de capacitatea noastră de a atinge anumite rezultate sau performanţe. Această credinţă determină oamenii să simtă, să gândească, să se motiveze şi să se comporte într-un anume fel într-o anumită situaţie. Credinţa unei persoane legată de capacitatea ei de a produce anumite efecte depinde de cât de mult este convinsă de propriul potenţial.

Cum putem produce self-efficacy? Jane Goodman sugerează câteva modalităţi: raportarea la experienţe anterioare în care am avut succes (lucruri pe care le fac bine), identificarea şi depăşirea obstacolelor, raportarea la modele sociale (de ex. persoane aflate în situaţii asemănătoare care sunt capabile să realizeze acele lucruri pe care eu nu le pot realiza deocamdată), persuasiune bazată pe realitate, redefinirea sentimentului de anxietate ca simplă emoţie. În ceea ce priveşte speranţa, Jane Goodman crede că un rol important în inducerea ei îl are căutarea suportului, de ex. să gândesc pozitiv despre mine însămi, să caut încurajări la ceilalţi, relaţii apropiate cu cei dragi, suport non-uman (de ex. animale de companie), căutarea de informaţii relevante pentru problema mea şi, nu în ultimul rând căutarea unui ajutor concret. Ca strategii de inducere și creştere a speranţei, Jane Goodman propune următoarele: răspunsuri capabile să modifice situaţia, răspunsuri care să modifice semnificaţia situaţiei şi nu în ultimul rând răspunsuri care să mă ajute să-mi gestionez stresul. Atunci când ne imaginăm o situaţie în care nu am avut speranţă, ne dăm seama că lipsa speranţei ne-a determinat să nu încercăm nimic pentru a o modifica. De aceea este atât de important să induci sau să re-induci speranţa în oameni. Jane Goodman mai spune că speranţa este de fapt pasiunea pentru posibil. Ea o diferenţiază clar de optimism. Astfel speranţa există atunci când se asociază cu o anumită doză de îndoială, în consecinţă, persoana nu este sigură de rezultatul pe care ea şi-l doreşte, astfel se reduce doar la simplă expectanţă. Optimismul, pe de altă parte este dispoziţia sau tendinţa de a privi la partea cea mai favorabilă a evenimentelor şi de a anticipa rezultatul cel mai favorabil. Optimismul, indubitabil, este lipsit de îndoială.

Spencer Niles arată cât de importantă este speranţa în domenii precum sportul, sănătatea, recuperarea, performanţele academice şi, legat de acestea din urmă, alegerea viitoarei profesiuni. După acesta, speranţa se referă la auto-reflecţie, auto-claritate, viziune prin explorarea viitorului, stabilirea unor scopuri clare, elaborarea unui plan de acţiune şi implementarea şi eventual adaptarea acestuia. Printre activitățile de învățare prezentate în cadrul acestui workshop se remarcă în mod deosebit două momente: vizionarea scurt-metrajului *Mike the Mailman* şi exerciţiul *Profesori de suflet.* Acest ultim exerciţiu presupune un moment de importantă reflecţie şi de discuţie în grup despre persoanele care ne-au influenţat viaţa într-un fel sau altul şi care au ajutat la crearea şi configurarea unui fel de oglindă a ceea ce suntem astăzi. Un exerciţiu similar s-a numit Locuri de suflet şi se referă la locuri semnificative din viaţa noastră care ne-au impactat profund şi au ajutat la devenirea noastră ca persoane care suntem astăzi. Un alt moment de impact a fost afirmaţia lui Spencer Niles: *„Busyness is an offence to the soul."(„A fi ocupat mereu este o ofensă pe care o aducem sufletului nostru")*. Ea reprezintă o puternică remarcă ce îndeamnă la reflecţie din perspectiva valorizării eficienței personale, managementul timpului liber, echilibrul dintre muncă și viață (work-life balance).

Am înțeles, încă o dată, cât de important este să conştietizăm lucrurile sau persoanele din viaţa noastră care ne dau un profund sens al bucuriei.

Merită de asemenea menţionată contribuţia CMBRAE/CMBAP prinworkshop-ul susţinut de colega noastră Marcela Claudia Călineci, pe tema consilierii părinților din perspectiva unui mai bun parteneriat școală-familie-comunitate în vederea reducerii absentesmului și abandonului școlar, respectiv creșterii motivației pentru învățare și participării școlare, pe baza ghidului Părinții în școala mea.

Activitatea a prezentat sintetic proiectul educaţional derulat la nivel național, în cadrul UNICEF România și Institutul de Științe ale Educației, fiind foarte apreciat de participanți, prin prezența numeroasă a acestora și interesul pentru implicarea activă a familiei și părinților în educația și viitorul copiilor.

Acest workshop, cu titlul: *Parents in my school. Counselling for a better school-family partnership*, susținut în limba engleză, a durat 1h și 30 minute, timp în care au fost discutate, dezbătute și experimentate cu participanți, profesioniști din mai multe țări, abordări și strategii de lucru în consilierea părinților proveniți din medii socio-culturale dezavantajate. Atelierul a fost inspirațional, intens și atractiv pentru profesioniștii care s-au înscris la activitate, din Olanda, Islanda, Suedia, Spania, Portugalia, Danemarca. Consilierii participanți au lucrat în echipe, au vizionat materiale filmate de lucru direct cu părinții, au interacționat despre experiențele lor pe această temă, dezvoltate în țările din care provin. La finalul activității, câștigătoarea premiului oferit în cadrul conferinței pentru cea mai apreciată prezentare, dr. Anne Marie Oomen, din Olanda, a felicitat-o expres pe colega noastră Marcela și-a exprimat dorința de a colabora cu CMBRAE/CMBAP pentru viitoare proiecte adresate părinților. Dorim ca experiența de învățare și dezvoltare profesională pe care am trăit-o în ţara lui Don Quijote, plină de speranță să contribuie pe viitor, semnificativ, la ridicarea standardelor calității în orientare și consiliere la CMBRAE/CMBAP.

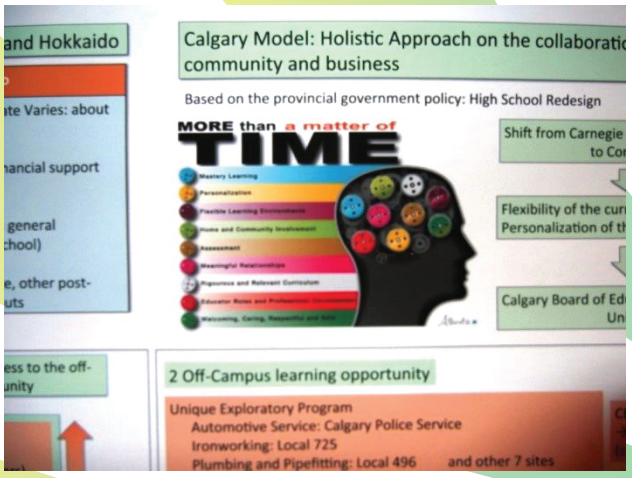
Descărcați "Ghidul de idei practice pentru părinții din școala mea"

EXPOZIȚIA DE POSTERE

Autor: profesor consilier școlar dr. ***Manuela Cazan***

În perioada 15-18 noiembrie 2016, la Madrid, Spania, în cadrul Universității Naționale de Educație la Distanță (UNED), au fost organizate 2 evenimente importante la nivel internațional.

Sub egida "Promovarea echității în consiliere și orientare: Reflecție, Acțiune, Impact", Congresul Internațional al Organizațiilor furnizoare de servicii de orientare școlară și profesională a reunit peste 2000 de specialiști în domeniu, de pe toate continentele.

De asemenea, cu aceeași ocazie a fost organizată și o conferință, în cadrul căreia s-au prezentat noutăți, realizări, propuneri din domeniul orientării școlare și profesionale.

Ceea ce mi-a atras atenția, în mod deosebit, a fost expoziția de postere, unde au fost expuse peste 50 de lucrări, care au prezentat rezultate ale unor cercetări, ale unor programe și proiecte care au fost desfășurate în domeniul consilierii și orientării școlare și profesionale.

Am găsit interesante temele prezentate de către profesioniștii din:

- Canada – Studiul carierelor tinerilor din grupuri vulnerabile,
- Austria – Antreprenoriatul și adaptabilitatea carierei,
- Brazilia – Centrul de dezvoltare a carierei – Speranța,
- Nigeria – Managementul dezvoltării carierei – o mină de aur,
- Israel – Strategii de adaptare pentru cei nehotărâți,
- India – Luarea deciziilor în alegerea carierei – influența tradițiilor familiei.

Experiența profesională a expozanților s-a reflectat în calitatea prezentărilor, a conținutului științific foarte bine structurat și a aplicabilității exemplelor prezentate.

SHARE

CÂND VIZIUNEA ÎȚI DEFINEȘTE SUCCESUL, IAR SUCCESUL TĂU DEVINE INSPIRAȚIE PENTRU O LUME ÎNTREAGĂ

Autor: Profesor consilier școlar
Andreea Ioana Ciocâlteu

Andrea Bocelli, tenor – Meet the Menthor – Global Education & Skills Forum 2017

Tenorul italian **Andrea Bocceli**, invitat al sesiunii ***Meet the Menthor –în cadrul Forumului pentru Educație Globală*** transmite ascultătorilor săi un mesaj profund, încărcat de emoție și înțelepciune:

Când am înțeles că muzica este drumul meu, că reprezintă mai mult decât o pasiune, mi-am fixat cu adevărat scopul de a cânta opera. Cred că atunci când primești un dar precum talentul muzical este important să crezi în tine însuți și în divinitatea care te-a ales.

Despre recunoaștere, apreciere și îndrumare...

Destinul unui cântăreț este determinat de cei care îl apreciază și îl îndrumă. Profesorii, colegii au un rol foate important. Când eram copil am primit rolul de a câna la un spectacol al școlii . Am cântat O sole mio și n-am crezut nicio clipă că cineva va fi interesat de mine și de felul în care pot face acest lucru. Dar, odata ce am atins primele note, am simțit că ceilalți s-au conectat la trăirile mele, la muzica mea și am fost răsplătit cu aplauze. Aprecierea celorlalți mi-a întărit convingerea că muzica este calea mea.

Ai primit un dar, dăruiește la rândul tău...

Pentru mine este important să creez o emoție autentică publicului care ascultă muzica mea să aduc sensibilitate și speranță. Pentru mine, oamenii calzi și draguți care îmi vorbesc deschis pe stradă sau după un spectacol reprezinta dovada că mi-am îndeplinit misiunea pentru care sunt pe lume.

Despre energia creatoare și misiunea de a-i inspira pe ceilalți...

Deși sunt obosit uneori, privesc în cel mai profund loc al sufletului meu și îmi spun ca sunt o persoană norocoasă; ridic capul și continui.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră cetățean global? – aceasta este întrebarea dincolo de care pot fi atît de multe răspunsuri, atitudini și inițiative, dincolo de care se nasc an de an politici educationale, proiecte și parteneriate instituționale la nivel internațional.

Răspunsul lui Andrea Bocelli vorbește despre educație din dragoste pentru copii, despre o datorie a educatorilor față de viitorul acestei lumi:

Fiecare copil trebuie crescut cu mesajul că lumea întreagă este casa lui și că oriunde s-ar afla în această lume este important să se simă și să se comporte ca și când s-ar afla în mijlocul casei sale. Nimeni nu își dorește o casă dezordonată, umbrită de agresivitate, o casă nesigură. Noi toți ne dorim o lume curată, în care să trăim în pace, în armonie.

Mesajul este completat de cuvintele care reprezintă viziunea Fundației Bocelli, o viziune care însoțește misiunea tinerilor voluntari inspirați de tenorul italian:

"I strongly believe that love does justice. And it is for this simple reason that we are all responsible for building a better world. Since love energizes faith, the opposite must also be true. The amazing lives we have been gifted offer us the privilege, opportunity, and responsibility to give the less fortunate a better future and opportunities."

Andrea Bocelli

Întâlnirea cu tenorul italian a oferit celor prezenți prilejul trăirii unor emoții autentice, sentimentul că fiecare educator poate aduce schimbarea în comunitatea sa și în întreaga lume, atâta timp cât este conștient de nobila misiune pe care o are și anume aceea de a cultiva valori precum: toleranța, iubirea, respectul.

Click pe imagine pentru a rula videoclipul.

SHARE

IMERSIE ÎN EXCELENȚĂ.
EDUCATION, EQUITY, EMPLOYMENT

Autori: Profesori consilieri școlari ***Marcela Claudia Călineci , Cristina Vasiloiu, Luminița Mitrofan, Andreea Ciocâlteu***

Forumul anual Global Education and Skills Forum (GESF) reunește în Dubai, Martie 2017, lideri mondiali din sectorul public, privat și social pentru a căuta soluții împreună în vederea dezvoltării educației, echității, angajării/ocupării pentru toți.

La această întâlnire, considerată un „Davos al educației", peste 1500 de participanți de pe toate continentele am împărtășit, am dezbătut, am negociat, am admirat EdTalk-uri, am întâlnit mentori, am meditat, am accesat mindfulness, am fost provocați, am trăit emoții profunde, am configurat noi formule educaționale pentru transformarea lumii în care trăim într-una mai bună. GESF 2017 a fost organizat, ca de fiecare dată, ca inițiativă a Fundației Varkey care dorește să demonstreze că educația este cheia pentru rezolvarea multor probleme globale.

Misiunea este succint declarată: Credem că nimic nu este mai important pentru a realiza acest lucru decât profesorii motivați și de înaltă calitate, care pot să inspire pe copiii din școlile noastre. Programele şi iniţiativele Fundaţiei Varkey sprijină capacitatea globală de predare- învățare-evaluare, încurajează excelenţa și inovarea prin sădirea seminţelor pentru motivație și educație. Pur şi simplu, o educaţie de calitate pentru fiecare copil necesită un profesor la înalte standarde pentru fiecare copil, care la rândul său, să dezvolte o societate mai echitabilă, mai deschisă şi mai tolerantă pentru noi toţi.

Tema evenimentului de anul acesta *How do we make „real" global citizens?* a fost o provocare pentru ca delegații să ia în considerare de ceea ce anume avem nevoie pentru a educa pe copiii noştri şi cum putem trece aceste lecții la acţiune.

11 consilieri școlari de la CMBRAE/CMBAP au avut excepționala oportunitate de învățatre și dezvoltare profesională de a fi prezenți la această întâlnire unde s-a acordat Global Teacher Prize, în valoare de 1 milion USD. Acesta celebrează educatorii remarcabili care au condus la schimbări sociale durabile pentru elevii lor și comunitățile din care aceștia provin prin exemplarul leadership și munca asiduă la firul ierbii. Premiul, un fel de Oscar al educației, recunoaşte marii profesori şi are scopul de a stimula o nouă generaţie să se alăture profesiei.

Întâlniri extraordinare cu: Excelența Sa Sheikh Mohammed bin Rashid al Maktoum, Excelența Sa, Sheikh Nahyan bin Mubarak Al Nahyan, Ministrul Culturii și Dezvoltarea Cunoașterii, Andreas Schleicher, Directorul pentru Education and Skills al OECD, artistul Sacha Jafri, Andrea Bocelli, muzician, MIT (Massachusetts Institute of Technology) - maximizarea beneficiilor tehnologiei, Sadghuru, Hanan Al Hroub (câștigătoarea Global Tecaher Prize 2016, inițiativa „Profesorii pentru Pace" în vederea stabilirii locurilor sigure pentru educație fără violență), reprezentanți ai EdTalk-uri, Bear Grylls (o poveste inspirațională ca supraviețuitor, explorator, personalitate TV) și lecții în direct.

Ce am câștigat?

Thomas Friedman, jurnalist la The New York Times, este renumit pentru raportarea sa directă și analiza sofisticată a problemelor complexe cu care se confruntă lumea. Câștigător a trei premii Pulitzer, el a scris povești extraordinare pentru The New York Times din 1981. Povestea despre ideea celei mai noi cărţi a lui „Thank you for been late" prezentată la Forumul anual Global Education and Skills Forum (GESF 2017) a constituit pentru mine o revelaţie. Jurnalistul a spus la GESF că inteligenţa umană funcţionează diferit de inteligenţa artificială, deoarece dacă dai pauză unui computer, el doar se opreşte, pe când mintea omului în timpul unei pauze nu se opreşte cu adevărat, are şansa de a descoperi noi conexiuni. Acest lucru i s-a intâmplat atunci când cel mai bun prieten al său, Peter, a întârziat la o întâlnire şi astfel, a avut ocazia să observe ce se întâmplă cu adevărat în jurul său. În aceea pauză, a apărut ideea noii sale cărţi.

În context, GESF a fost pentru noi, în acelaşi timp o pauză de la activitatea obişnuită, dar şi o opotunitate de dezvoltare personală extraordinară. „Este foarte greu să mă decid care a fost cea mai interesantă experienţă a mea, legată de această conferinţă. Pot doar să încerc să prezint ideile şi persoanele care au avut cel mai mare impact emoţional pentru mine. Una din ele a fost desigur

Thomas Friedman." În contextul evenimentului de anul acesta How do we make „real" global citizens? autorul a spus că dacă nu înţelegem lumea în care trăim, nu-i putem educa pe copii pentru ea. În noua sa carte, „Thank you for been late" ne atrage atenţia că adaptabilitatea umană nu poate ţine pasul cu dezvoltarea tehnologiei, deoarece schimbarea în tehnologie este mai rapidă. Anul 2007 a fost un fel de supernovă în tehnologie şi omenirea a ratat-o, nu a observat-o la timp, a fost anul cu cele mai mari invenţii în domeniul tehnologic: Steve Jobs a introdus Iphone, Facebook şi Twiter au devenit globale, s-a lansat Android-ul, E-bookul, iar lista poate continua. În acest context de dezvoltare accelerată a tehnologiei, Thomas Friedman consideră că vechile valori contează mai mult decât oricând în educaţie.

Thomas Friedman ne oferă 5 recomandări pentru a supravieţui în viitor, denumit de acesta ca „Epoca Accelerării". Pentru ca tinerii, elevii de azi, să aibă succes este necesar să-şi schimbe complet modul în care se raportează la învăţare. Locul de muncă nu mai trebuie găsit, ci inventat. Este vorba de a fi flexibil, pasionat și înotdeauna dispus să te schimbi.

1.Trăiește ca un imigrant nou sosit. „Noii imigranți sunt un fel de optimiști paranoici. Sunt optimiști pentru că au plecat de undeva foarte rău și au venit undeva unde ei cred că va fi mai bine. Trăiesc întotdeauna cu teama că oricând pot pierde într-o secundă ceea ce au. Suntem toți imigranți noi în etapa de accelerare."

2.Gândiți ca un artizan. „Artizanii se asigură că tot ceea ce produc este unic într-un fel. Ei sculptează inițialele pe produsele lor. Pune suflet în orice ai face. Atingerea umană este ceva care nu poate fi automatizat sau digitalizat."

3.Ai atitudinea celor din Silicon Valley. „Fii în modul beta, activ, participativ, ca și cum ai crea un start-up. Fii întotdeauna în starea de învățare, re-învață, re-acualizeează, re-configurează mecanismele interne (reengineering), învață pe tot parcursul vieții. Niciodată nu vă imaginați că ați terminat pentru că dacă vei face aceasta, ești cu adevărat terminat."

4.PassionQ + CuriosityQ> IntelligenceQ. Pasiunea și curiozitatea vor fi întotdeauna o valoare mai mare decât inteligența într-o lume care se schimbă mereu rapid.

5.Manifestați comportamentul chelneriței din Perkins Pancake House, Minneapolis. „Atunci când comand clătite la Perkins, sarcina acesteia este de a colecta comanda de la bucătărie, mă servește, apoi ia farfuria. Ceea ce face ea în plus, este că adaugă fructe suplimentare de fiecare dată. Ea îmbunătățește experiența clienților, gândește ca un antreprenor, lucrează mereu din perspectiva lui mai bine. Întodeauna fii atent la linguriţa plină cu fructe."

Bear Grylls a fost unul dintre speakerii preferați de la conferință. Şi-a descoperit pasiunea de a urca pe munte alături de tatăl sau în jurul vârstei de cinci ani. Pe la opt ani, acesta i-a arătat o poză cu muntele Everest. A dat dovadă de un determinism ieşit din comun atunci când, după opt luni de reabilitare petrecute într-un centru militar după accidentul de paraşutism, a hotărât că va escalada Everestul. „Everestul este despre a crede şi de a lupta pentru visul tău", spunea Bear Grylls. Recompensa în viaţă nu revine celor mai buni, deştepţi, revine celor care nu cedează, care îşi urmează visul şi nu se dau bătuţi, celor tenace. Să inspirăm această determinare elevilor este ceea ce va schimba lumea. Profesorii motivați trebuie să-i înveţe pe tineri să-şi dezvolte strategii de management eficient al riscului. Este o adevărată provocare să-i înveţi pe tinerii din epoca tehnologiei accelerate a lui Thomas Friedman, ce este spiritul de echipă şi cum să-şi folosească imaginaţia, atunci când stau mai mult timp conectaţi cu tehnologia decât cu natura. El ar fi dorit ca şcoala să-l fi învăţat lucruri folositoare: cum să conducă o echipă, cum să nu-şi piardă speranţa, cum să comunice eficient. Acum şcoala îi premiază pe cei mai inteligenţi elevi sau pe cei mai buni sportivi, dar ar trebui să te înveţe să accepţi atunci când greşeşti şi să nu te dai bătut.

Mesajul şcolilor în viitor ar trebui să fie acesta: mergi mai departe, eşti cel mai bun.

Sadhguru J. Vasudev este yoghin, poet, ecologist, vizionar, dar și unul din cei mai bine vânduți autori ai New York Times, prin cartea „Inner engineering. A Yogi'S Guide to Joy". El a fondat Fundația Isha, care oferă programe de yoga în întreaga lume. Fundația este de asemenea implicată în diverse activități de dezvoltare educaționalăm socială și comunitară. În opinia lui Sadhguru, oamenii educaţi sunt aceia care distrug planeta prin comparaţie cu cei mai puţin educaţi care duc o viaţă în comuniune cu natura, prin urmare, educaţia nu şi-a atins întotdeauna scopul.

Pentru a fi eficiente, şcolile ar trebui să devină locuri în care copiii să vină cu bucurie. Pentru a realiza această cerinţă, educaţia ar trebui să nu mai funcţioneze ca o ,,linie de asamblare". Educaţia pierde din vedere tocmai aspectul unitar, unic al fiinţei umane. Pentru a fi un bun dascăl, Sadhguru spune că trebuie să dai dovadă de implicare, angajare, deoarece copiii nu respectă persoanele neimplicate. Copiilor le plac profesorii empatici, care pot greşi uneori, ei nu vor un superman la catedră. Copiii vin în fiecare zi cu alte probleme, iar profesorul trebuie să fie furnizorul lor de soluţii, nu trebuie să fie la rândul său o problemă pentru sistem. Doar o persoană mulţumită de sine, implicată în totalitate va putea produce oameni măreţi.

Una dintre cele mai interesante idei legate de parenting a lui Sadhguru se referă la aceea că decizia de a fi părinte o iei atunci când esti conştient că ai de dus la capăt un proiect pe cel puţin douăzeci de ani. Dacă te implici aşa cum trebuie, poţi să termini proiectul la timp, iar dacă nu eşti un părinte eficient vei lucra la proiect toată viaţa. El susţine că specia umană nu este o specie pe cale de dispariţie şi de aceea poate că nu toţi oamenii ar trebui să fie părinţi, ci doar aceia care sunt resposabili şi pot deveni părinţi minunaţi.

Sandhhguru după ce a făcut misiunea de a ajuta oamenii pentru a-și atinge pacea interioară și potențialul maxim, are o perspectivă cu adevărat unică în ceea ce privește modul în care fiecare dintre noi își poate găsi împlinirea, sensul și bunăstarea spirituală în lumea modernă, prezentată în cartea sa. Sandhhguru încurajează educatorii pentru a lăsa copiii să se angajeze în activități legate de natură, mai degrabă decât petrecerea timpului pe dispozitivele electronice. Cu toate acestea, yoginul a accentuat că tehnologia poate fi un instrument de împuternicire. cu condiţia să fie exploatată în mod raţional.

Tot Sadhguru a vorbit în cadrul conferinţei despre experienţa în domeniul educaţiei din India. Astfel, rata de sinucideri în rândul populaţiei şcolare l-a determinat pe yogin să realizeze că societatea în ansamblu are o abordare greşită ce trebuie corectată. Din acest motiv,

Sadhguru şi colaboratorii săi de la Isha Foundation au simţit nevoia să se implice mai mult în domeniul educaţiei. Astfel, a fost dezvoltat un program care a inclus în 2016 aproximativ 2000 de şcoli, fiind planificată o creştere de până la 3000 de şcoli în viitorul apropiat. Educaţia, mai spune faimosul yogi a devenit o adevărată tortură pentru mulţi copii- doar 5% din şcoli asigură o educaţie diferită, care genereză copii fericiţi. Majoritatea celor care colaborează cu Isha Foundation nu au un background în domeniul educaţiei, mulţi dintre ei fiind ingineri, contabili etc. Ei sunt pregătiţi de către fundaţie pentru a putea lucra cu copiii. În viziunea acestora, abandonarea şcolii de către copii este o adevărată crimă. În cadrul fundaţiei, toţi profesorii sunt voluntari, ceea ce vorbeşte de la sine despre calitatea umană a acestor oameni.

Sadhguru spune că educaţia trebuie tratată cu aceeaşi atenţie ca şi o linie de asamblare. Implicarea celor ce fac educaţie este esenţială, pentru că fără implicare, copiii nu vor fi interesaţi de tine ca profesor. Există o legatură foarte puternică între copii şi profesori. Fiecare profesor lucrează cu grupe de aproximativ 20 de copii timp de două săptămâni, după care un alt profesor va prelua grupa de copii şi aşa mai departe. În acest fel se creează copiilor o stare de aşteptare şi de receptivitate pentru ceea ce va urma, cu efecte benefice.

Sadhguru spune că în materie de educaţie, ceea ce face cu adevărat diferenţa este implicarea profesorilor care trebuie să fie total dedicaţi copiilor; doar astfel, acel assembly line va putea fi cu adevărat unul de succes, iar profesorii vor deveni surse de inspiraţie pentru elevii lor. În cadrul programului, sunt utilizate platforme digitale pentru multe materii, pentru că tehnologia- mai spune Sadhguru- este benefică dacă este exploatată în mod raţional. De altfel, mai adaugă el, nimic nu este o problemă dacă este utilizat cu înţelepciune, în caz contrar se pică într-o capcană a dependenţei într-o lume virtuală cu multe pericole. Copiii vin zilnic cu probleme noi, iar profesorul trebuie să fie parte a soluţiei la aceste probleme și nu să devină o parte a problemei. Trebuie să lucrezi foarte mult cu tine însuţi/însăți, înainte de a „atinge" alte persoane- mai spune Sadhguru.

Educaţia ar trebui să producă oameni măreţi, pentru că aceştia produc naţiuni măreţe, iar acestea la rândul lor pot face lumea un loc mai bun pentru noi toţi. Doar să vorbim frumos despre asta nu este suficient, trebuie să acţionăm. Omenirea, crede Sadhguru, nu este o specie în pericol, ne stă în putinţă să devenim părinţi. Totuşi, atunci când ai un copil trebuie să înţelegi că începi un proiect pe 20 de ani. Dacă nu eşti pregătit pentru asta, atunci mai bine să reflectezi. Întrebat fiind cum ar putea face lumea un loc mai bun, Sadhguru a spus că ar avea nevoie de 25 de oameni excepţionali timp de 5 zile (dintre care politicieni doar 5). Dacă aceşti oameni se întorc spre interiorul lor măcar în proporţie de 10%, schimbările ce ar urma şi impactul pe care acestea le-ar avea asupra lor înşişi şi implicit asupra celorlalţi, ar putea fi unele semnificative. Acum avem toate resursele pentru a aborda toate problemele de pe planetă, spune Sadhguru. Însă pentru aceasta e necesar să fim mai incluzivi, mai orientaţi spre ceilalţi și să încetăm de a mai fi individualişti.

Când viziunea îți definește succesul, iar succesul tău devine inspirație pentru o lume întreagă a fost revelată în Meet de Mentor, cu tenorul Andrea Bocelli. Tenorul italian ***Andrea Bocceli,*** invitat al sesiunii ***Meet the Mentor*** – în cadrul Forumului pentru Educație Globală ne-a transmis un mesaj profund, încărcat de emoție și înțelepciune:

•*Conștientizarea scopurilor în viață și a aspirației de carieră.* "Când am înțeles că muzica este drumul meu, că reprezintă mai mult decât o pasiune, mi-am fixat cu adevărat scopul de a cânta opera. Cred că atunci când primești un dar precum talentul muzical este important să crezi în tine însuți și în divinitatea care te-a ales."

•*Despre recunoaștere, apreciere și îndrumare.* "Destinul unui cântăreț este determinat de cei care îl apreciază și îl îndrumă. Profesorii, colegii au un rol foarte important. Când eram copil am primit rolul de a cânta la un spectacol al școlii. Am cântat O sole mio și n-am crezut nicio clipă că cineva va fi interesat de mine și de felul în care pot face acest lucru. Dar, odată ce am atins primele note, am simțit că ceilalți s-au conectat la trăirile mele, la muzica mea și am fost răsplătit cu aplauze. Aprecierea celorlalți mi-a întărit convingerea că muzica este calea mea."

•*Ai primit un dar, dăruiește la rândul tău.* "Pentru mine este important să creez o emoție autentică publicului care ascultă muzica mea, să aduc sensibilitate și speranță. Pentru mine, oamenii calzi și draguți care îmi vorbesc deschis pe stradă sau după un spectacol reprezintă dovada că mi-am îndeplinit misiunea pentru care sunt pe lume."

•*Despre energia creatoare și misiunea de a-i inspira pe ceilalți.* "Deși sunt obosit uneori, privesc în cel mai profund loc al sufletului meu și îmi spun ca sunt o persoană norocoasă; ridic capul și continui."

•*Ce înseamnă pentru dumneavoastră cetățean global?* "Aceasta este întrebarea dincolo de care pot fi atît de multe răspunsuri, atitudini și inițiative, dincolo de care se nasc an de an politici educaționale, proiecte și parteneriate instituționale la nivel internațional."

•*Educație din dragoste pentru copii, ca datorie a educatorilor față de viitorul acestei lumi.* "Fiecare copil trebuie crescut cu mesajul că lumea întreagă este casa lui și că oriunde s-ar afla în această lume este important să se simă și să se comporte ca și când s-ar afla în mijlocul casei sale. Nimeni nu își dorește o casă dezordonată, umbrită de agresivitate, o casă nesigură. Noi toți ne dorim o lume curată, în care să trăim în pace, în armonie."

Mesajul este completat de cuvintele care reprezintă viziunea Fundației Bocelli, o viziune care însoțește misiunea tinerilor voluntari inspirați de tenorul italian: "I strongly believe that love does justice. And it is for this simple reason that we are all responsible for building a better world. Since love energizes faith, the opposite must also be true. The amazing lives we have been gifted offer us the privilege, opportunity, and responsibility to give the less fortunate a better future and opportunities."

Întâlnirea cu tenorul italian ne-a oferit celor prezenți prilejul trăirii unor emoții puternice și autentice, sentimentul că fiecare educator poate aduce schimbarea în comunitatea sa și în întreaga lume, atâta timp cât este conștient de nobila misiune pe care o are și anume aceea de a cultiva valori precum: toleranța, iubirea, respectul.

Educația este un posibil și veritabil răspuns la problemele cu care ne confruntăm. Educația ne unește. *(Esteban Bullrich, Ministrul Educației din Argentina)*

STUDII

PREZENTAREA REZULTATELOR STUDIULUI PRIVIND OPŢIUNILE ŞCOLARE ŞI PROFESIONALE ALE ELEVILOR CLASELOR A VIII-A

Autori: ***Aura Stănculescu*** *- Director CMBRAE*
Rodert Florea *- Coordonator CMBAP*

Chestionarul privind opțiunile școlare și profesionale ale elevilor claselor a VIII-a oferă informații referitoare la:

1. Profilul și specializarea spre care se orientează elevii;
2. Liceul/ colegiul pe care sunt interesați să-l urmeze.

Obiectivele studiului, pe care îl organizăm de 4 ani sunt:
1. Identificarea opţiunilor şcolare ale elevilor, după finalizarea clasei a VIII-a;
2. Identificarea distribuţiei opţiunilor şcolare ale elevilor pe filiere, profiluri şi specializări
3. Identificarea domeniilor de activitate în care elevii claselor a VIII-a şi-ar dori să lucreze în viitor;
4. Stabilirea motivelor care stau la baza opţiunilor şcolare exprimate;
5. Ierarhizarea opţiunilor elevilor pentru liceele pe care şi-ar dori să le urmeze la sfârşitul clasei a VIII-a;
6. Evidenţierea modalităţilor prin care şcoala şi familia pot oferi sprijin elevilor şi părinţilor acestora în procesul de orientare şcolară şi profesională;
7. Identificarea aspiraţiilor elevilor privind viitoarea lor carieră;
8. Determinarea factorilor care îi pot conduce pe elevi la obţinerea unor performanţe şcolare ridicate;
9. Analiza nivelului de motivaţie al elevilor cu privire la parcurgerea unui anumit traseu educaţional şi profesional după absolvirea clasei a VIII-a, respectiv după absolvirea liceului.

În anul școlar 2016-2017, din numărul total de ***12.150 elevi înscrişi în clasele a VIII-a*** la nivelul reţelei şcolare din municipiul Bucureşti, puteau participa la acest studiu un număr de ***10.524 elevi.***

Au fost investigate opțiunile unui număr de ***9079 elevi, 99,65% (9048 elevi)*** dintre cei chestionați declară că ***intenționează să-și continue studiile după absolvirea clasei a VIII-a.***

Pe primul loc, în opțiunile elevilor, se află ***filiera teoretică, 72,65% (6574 elevi).***

	FILIERA TEORETICĂ	FILIERA TEHNOLOGICĂ	FILIERA VOCAȚIONALĂ	ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL DE STAT	ÎNVĂȚĂMÂNT SPECIAL	NEHOTARÂȚI
2013 2014	**72,79%**	**8,44%**	**6,75%**			**12%**
2014 2015	7869→ **67,30%**	1264 →**10,81%**	1251→**10,69%**	335 → **2,86%**	247 → **2,11%**	501 → **4,28%**
2015 2016	5954 → **64%**	786 → **8%**	887 → **10%**	151 → **2%**	135 → **2%**	1345 → **14%**
2016 2017	6574→ **72,65%**	811 → **8,96%**	789 → **8,72%**	171 → **1,89%**	57 → **0,63%**	626 → **6,92%**

Liceele cu cel mai mare număr de opțiuni exprimate la nivelul Municipiului București (TOP 10) sunt:

LOCUL	COLEGIUL/LICEUL	SECTORUL	NR. OPTIUNI EXPRIMATE
1.	**Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”**	5	**514**
2.	**Colegiul Național „I. L. Caragiale”**	1	**371**
3.	**Colegiul Național „Gheorghe Șincai”**	4	**367**
4.	**Colegiul Național „Iulia Hașdeu”**	2	**285**
5.	**Colegiul National „Grigore Moisil”**	6	**282**
6.	**Colegiul Național „Sfântul Sava”**	1	**261**
7.	**Colegiul Național „Spiru Haret”**	2	**257**
	Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu”	1	**257**
8.	**Colegiul Național „Mihai Viteazul”**	2	**255**
9.	**Colegiul Național „Matei Basarab”**	3	**230**
	Colegiul Economic „V. Madgearu”	1	**230**
10.	**Colegiul National Bilingv „G. Cosbuc”**	2	**212**

În urma interpretării rezultatelor obținute după aplicarea chestionarului privind opțiunile chestionarului privind opțiunile școlare și profesionale ale elevilor claselor a VIII-a au reieșit și următoarele aspecte:

1. Ce i-a influențat pe elevi cel mai mult în alegerea făcută?

- aptitudinile personale (50,01%),
- profilul ales este necesar pentru a practica profesia pe care doresc să o urmez (30,06%),
- apropierea școlii de casă (29,14%),
- prestigiul școlii (25,58%).

2. În ce domeniu de activitate ar prefera elevii să lucreze?

- altele (2951 → 32,61%),
- informatică și noi tehnologii (2033 – 22,47%) ,
- medicină (1592 – 17,60%),
- justiție (1469 – 16,23%),
- artă (1445 - 16,97%),
- economie (1379 - 15,24%),
- mass-media (1076 -11,89%),
- turism (1006 - 11,11%).

3. Care este în opinia elevilor cel mai important aspect pentru a reuși în carieră?

- pregatire practica (3913 – 43,24%),
- pregatire teoretica (3003 – 33,18%),
- seriozitatea (3363 – 37,16%),
- aptitudinile/pasiunile (3085 - 34,09%),
- increderea in sine (2913 – 32,19%),
- disciplina (1425 – 15,74%),
- capacitatea de a lua decizii (1790 - 19,78%),
- abilitatea de a lucra în echipă (1310 – 14,47%),
- consecvența/perseverența (1134 – 12,53%) .

4. Care sunt principalii factori care îi determină pe elevi să obțină rezultate bune la învățătură?

- Motivația pentru învățare 4814,
- Dorința de a-ți mulțumi părinții 3182,
- Suportul oferit de familie pe parcursul școlarizării 3075.

S-a evidențiat faptul că un număr de ***8393 elevi (92,76%)*** sunt dispuși s***ă depună efort în mare și foarte mare măsură pentru a-și construi cariera dorită.***

În perioada următoare, până la sfârșitul anului școlar, se recomandă ***Evaluarea psihopedagogică online***, folosind instrumentul educațional ***TestToolkit, pe platforma AMN*** – rapoartele elevilor care vor fi evaluati in cadrul platformei AMN vor fi discutate cu aceștia și/sau cu părinții în cadrul ședintelor de consiliere individuală (la cerere).

Părinții elevilor care vor fi testați vor completa ***Declarația de acord.***

STUDII

RAPORT PRIVIND ACTIVITATEA DE EVALUARE A NIVELULUI DE DEZVOLTARE PSIHOSOMATICĂ A PREŞCOLARILOR ÎN VEDEREA ÎNSCRIERI ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

Autori: ***Aura Stănculescu*** *- Director CMBRAE*
Rodert Florea *- Coordonator CMBAP*

În urma desfăşurării procesului de evaluare psihosomatică a copiilor în vederea înscrierii în clasa pregătitoare în anul şcolar 2017-2018, Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistentă Educaţională (CMBRAE), instituţia care a coordonat această activitate, cf. art. 7 (1) din OMEN 3247/14.02.2017, vă comunică situaţia centralizată a recomandărilor emise preşcolarilor care au fost evaluaţi în perioada 24 februarie – 14 martie 2017 în cadrul unităţilor de învăţământ cu nivel preşcolar din sectoarele 1-6 din municipiul Bucureşti, precum şi în cadrul CMBRAE.

În vederea organizării activităţii de evaluare psihosomatică, în data de 21 februarie, am înaintat către ISMB propunerea CMBRAE cu privire la planificarea unităţilor de învăţământ cu nivel preşcolar în scopul respectării prevederilor art. 7 (3) din OMEN 3247/14.02.2017 „Comisia judeţeană/a municipiului Bucureşti (...) poate decide organizarea evaluării dezvoltării psihosomatice a copiilor atât la sediul CJRAE/CMBRAE, cât şi în diferite zone ale judeţului/municipiului Bucureşti, cu prioritate în grădiniţe, pentru a facilita accesul părinţilor şi al copiilor la această evaluare".

În cadrul acestei activităţi au fost implicaţi cei 211 profesori consilieri şcolari, precum şi cei 36 profesorii logopezi, realizând evaluarea psihosomatică a copiilor în intervalul orar 10 – 18.

În perioada menţionată mai sus menţionată ***au fost evaluaţi din punct de vedere psihosomatic 3737 de preşcolari*** conform situaţiei prezentate mai jos.

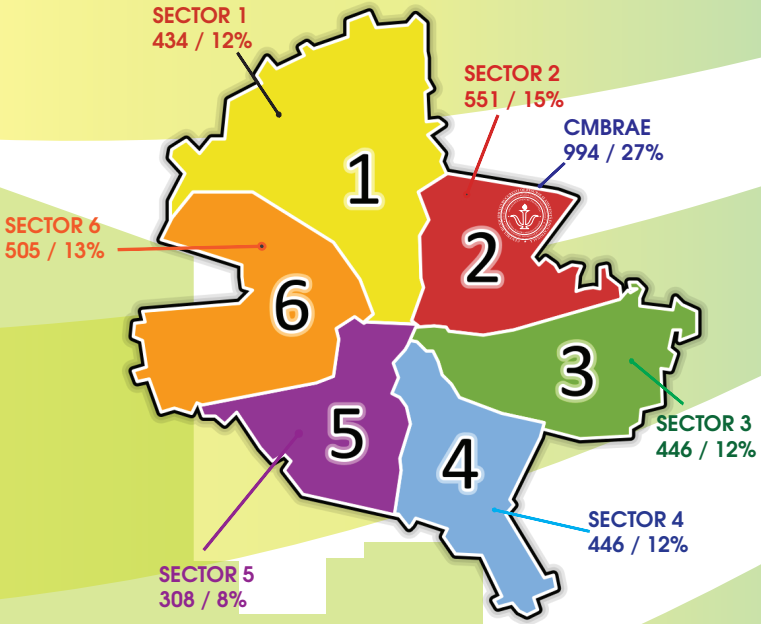

Fig.1 Numarul copiilor evaluaţi psihosomatic, în perioada 24.02-14.03.2017 la nivelul sectoarelor Municipiului Bucureşti şi la CMBRAE

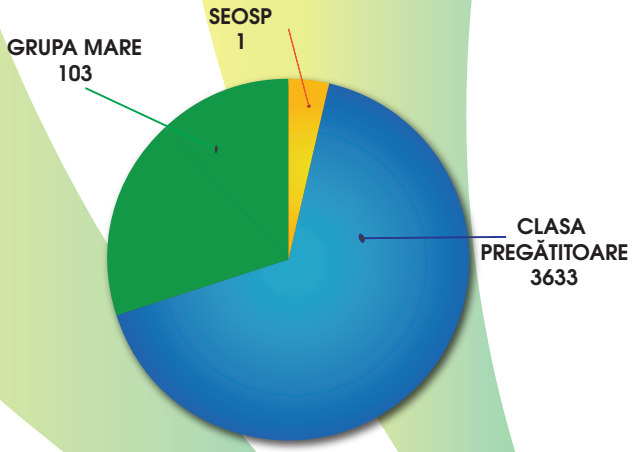

Fig. 2 Numarul recomandărilor (pe tip de recomandare) eliberate, în perioada 24.02-16.03.2016 la nivelul Municipiului Bucureşti

Evaluarea psihosomatică s-a realizat prin coroborarea rezultatelor obţinute de către copii la probele psihologice cu avizul medicului pediatru/de familie.

În perioada premergătoare activităţii de evaluare psihosomatică, CMBRAE a constituit o echipă de lucru care a revizuit probele de evaluare pentru preşcolari, în urma consultării literaturii de specialitate. Probele de evaluare au fost acordate cu programele şcolare pentru clasa pregătitoare.

S-a avut în vedere că administrarea acestor probe să dureze maxim 15 minute, ţinând cont de numărul mare de copii care aveau nevoie de evaluare, de intervalul alocat conform calendarului prevăzut în OMEN 3247/14.02.2017 precum şi de caracteristicile de vârsta ale copiilor.

În vederea unei optime desfăşurări a procesului de evaluare psihosomatică a copiilor preşcolari, au fost elaboarate şi multiplicate o serie de documente:

- Cererea părintelui/tutorelui legal al copilului în vederea realizării evalauarii psihosomatice;
- Recomandarea copilului pentru înscrierea în clasa pregătitoare;
- Registrul de evidenţă al recomandărilor emise în urma evaluării psihosomatice;
- Registrul de evidenţă al programărilor în vederea evaluării psihosomatice;
- Registrul de evidenţă al cererilor în vederea evaluării psihosomatice;
- Fişa de evaluare psihosomatică în vederea înscrierii în clasa pregătitoare;
- Anexe pentru fişele de evaluare.

Pentru eficientizarea procesului de înscriere a copiilor în clasa pregătitoare, recomandările au fost înmânate părinţilor în acelaşi timp cu încheierea administrării probelor.

Observaţii generale:

- Desfăşurarea procesului de evaluare psihosomatică la nivelul grădiniţelor a fost benefică pentru preşcolarii evaluaţi datorită familiarităţii mediului în care se desfăşura

această activitate.

- Activitatea de organizare a echipelor de evaluatori precum şi planificarea acestora pe intervale orare şi zile a fost realizată ţinându-se seama de obligaţia de catedră a profesorilor consilieri care a fost efectuată conform orarelor unităţilor şcolare. Această activitate a avut un grad sporit de dificultate deoarece majoritatea profesorilor au cele 4 ore de obligaţie de catedră distribuite în mai mult de 2 zile.

- Suprapunerea perioadei de evaluare psihosomatică cu perioada de înscriere în învăţământul primar, pe fondul unei insuficienţe informări a părinţilor asupra faptului că înscrierea copiilor în clasa pregătitoare nu se realizează conform principiului "primul venit, primul servit", a creat presiune din partea părinţilor asupra CMBRAE în prima săptămâna din perioada de evaluare psihosomatică.

- Modalitatea de organizare a activităţii de evaluare a fost realizată în mod diferit de la unitate la unitate în sensul că în anumite unităţi copiii au fost programaţi de către conducerile acestora pe intervale orare, în altele, planificarea nu a fost realizată, fapt care a condus la aglomerarea copiilor şi a părinţilor.

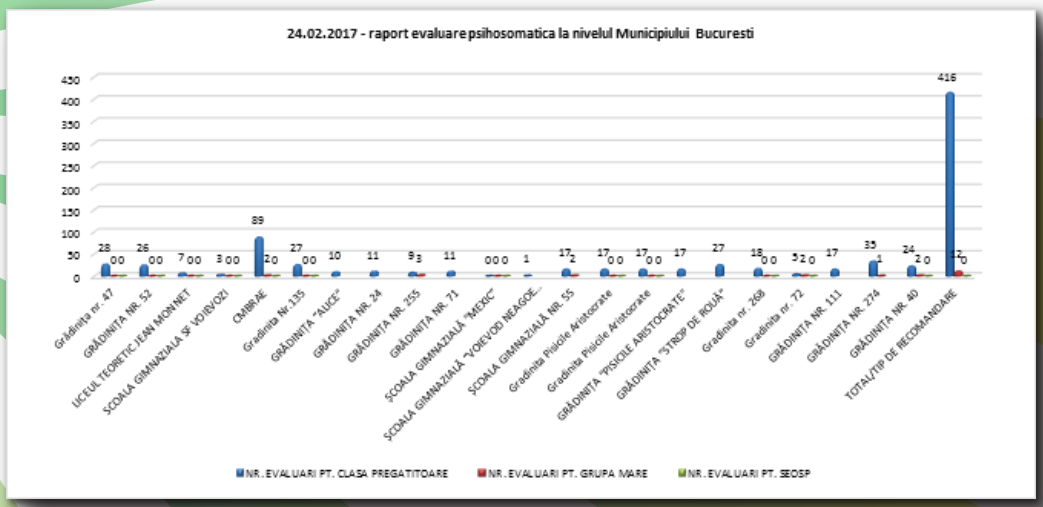
- În cadrul procesului de evaluare psihosomatică, majoritatea solicitărilor au fost din partea părinţilor ai căror copii au parcurs grădiniţa (grupele: mică, mijlocie şi mare); în urma administrării probelor de evaluare, copiii au demonstrat că posedă achiziţiile necesare parcurgerii următoarei etape a şcolarităţii (clasa pregătitoare).

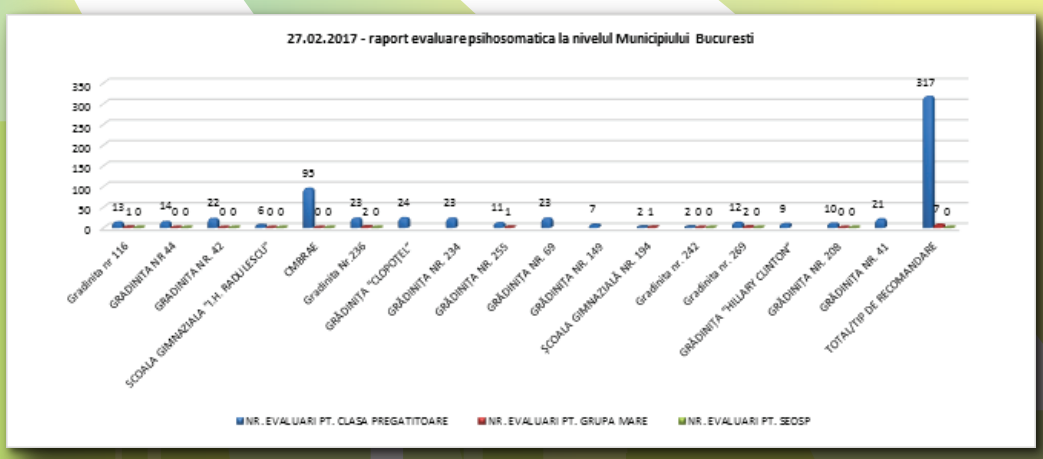
- Majoritatea solicitărilor pentru evaluarea în vederea înscrierii în clasa pregătitoare au venit din partea categoriilor de vârstă precizate în Metodologia de înscriere a copiilor în învăţământul primar pentru anul şcolar 2017-2018;

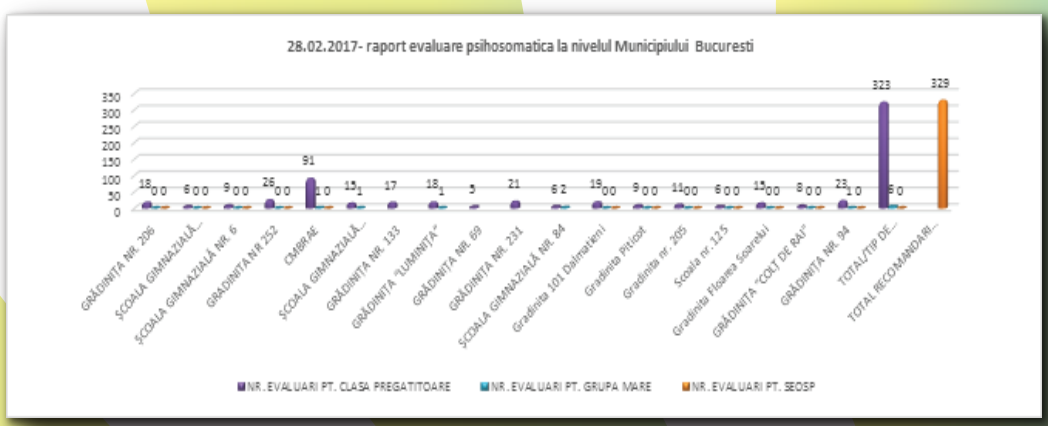
- A existat şi un număr redus de solicitări în vederea evaluării psihosomatice din partea unor părinţi ai căror copii nu îndeplineau condiţiile de vârstă precizate de OMEN 3247/14.02.2017. În aceste situaţii, părinţii au fost informaţi şi consiliaţi de către personalul CMBRAE implicat în activitatea de evaluare psihosomatică, în scopul conştientizării şi al înţelegerii interesului educaţional al copilului.

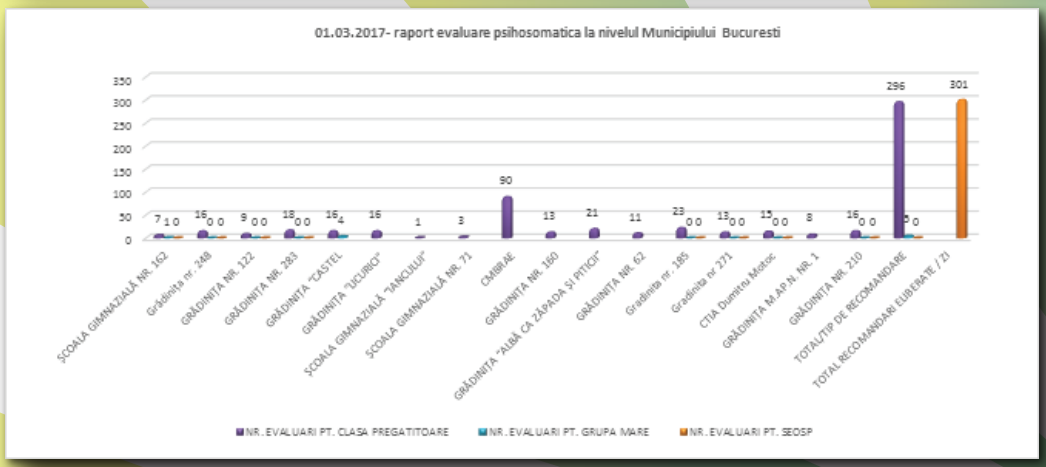
- Anexăm prezentului raport situaţia detaliată a evaluărilor psihosomatice desfăşurate conform planificării comunicate ISMB.

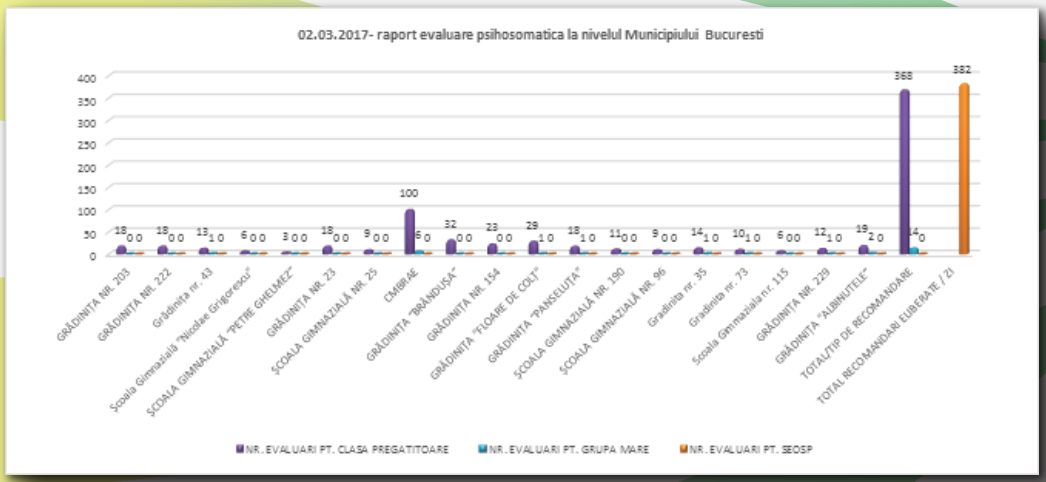
EVOLUȚIA ZILNICĂ A ACTIVITĂȚII DE EVALUARE PSIHOSOMATICĂ LA NIVELUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

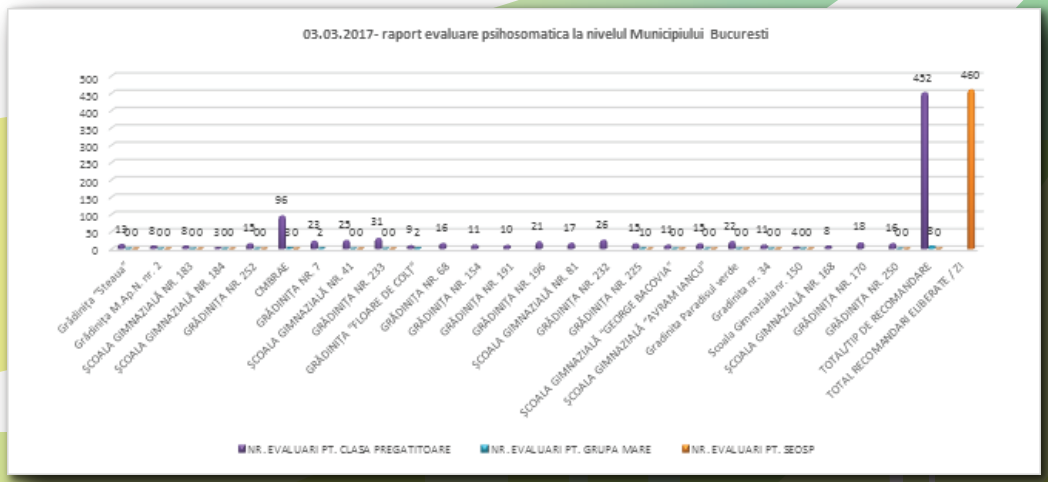

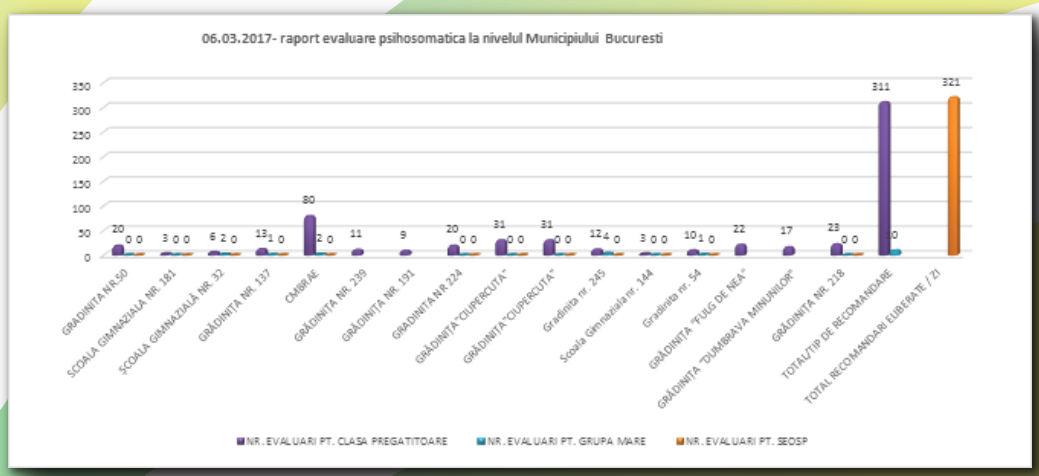

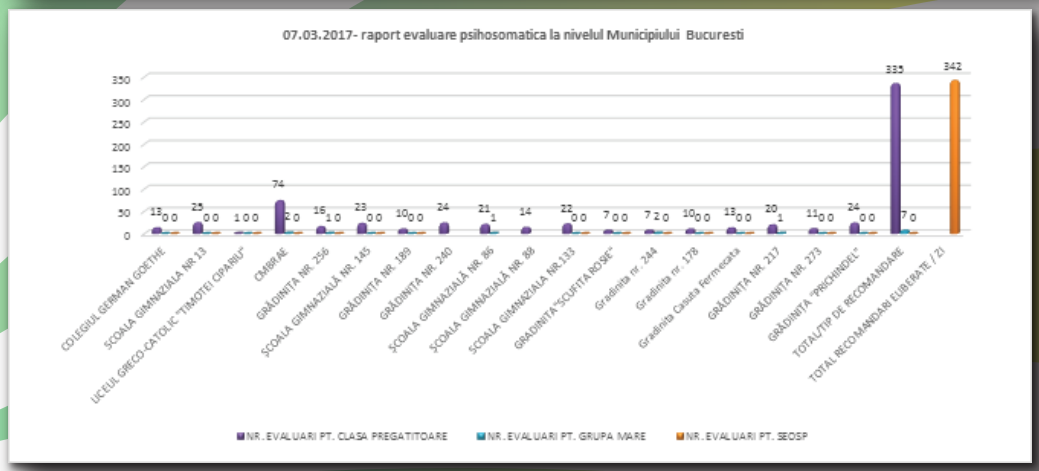

28.02.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

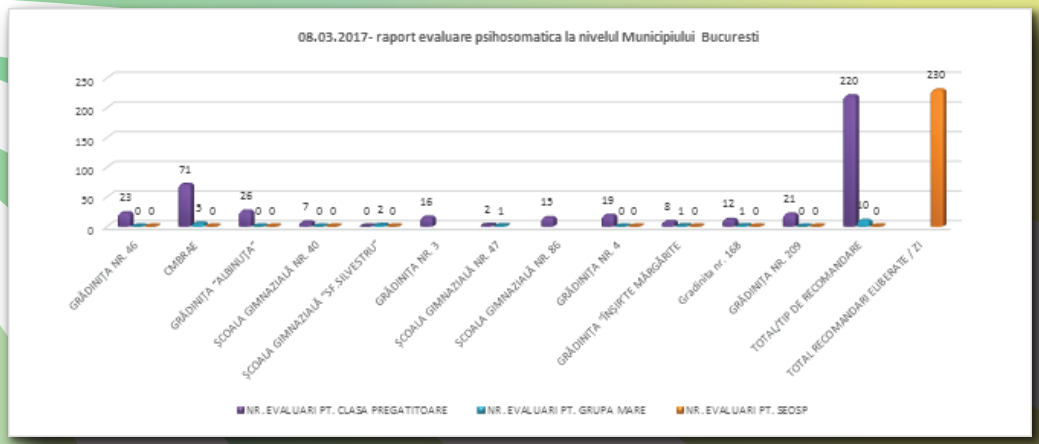

01.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

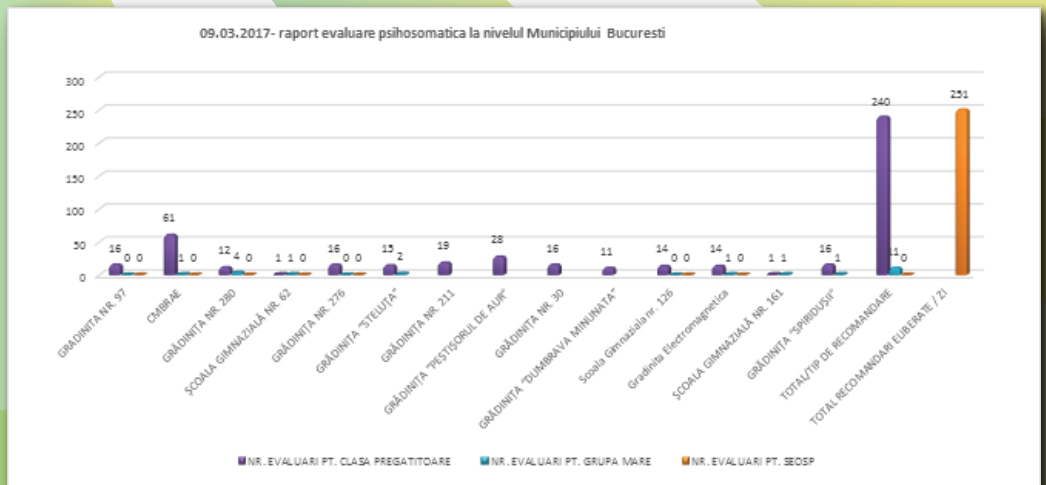

02.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

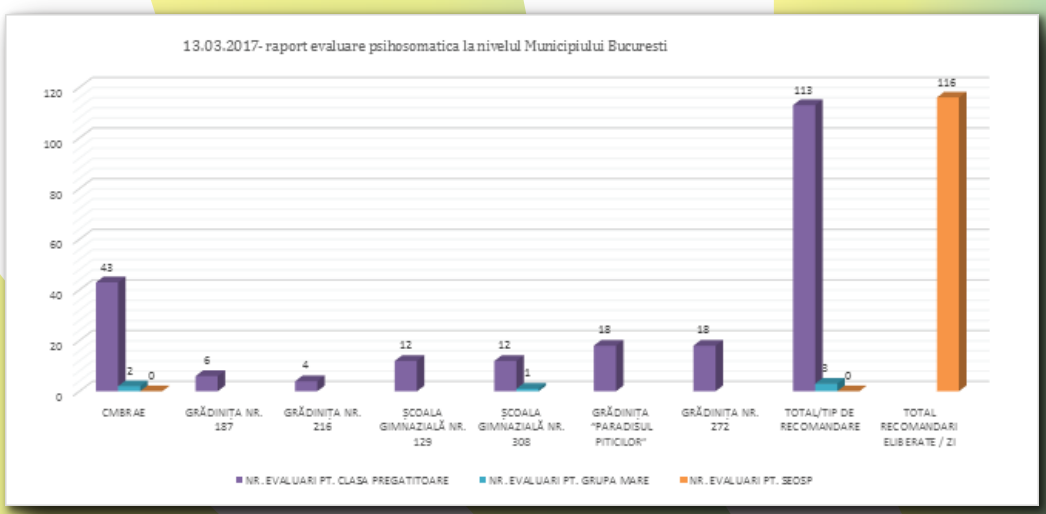

03.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

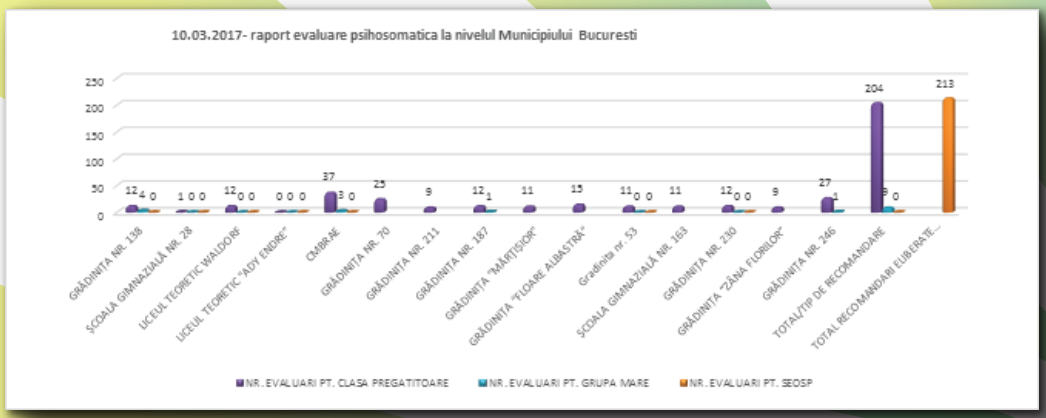

06.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
GRADINITA NR.50
SCOALA GIMNAZIALA NR. 181
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 32
GRĂDINITA NR. 137
CMBRAE
GRĂDINITA NR. 239
GRĂDINITA NR. 191
GRĂDINITA NR 224
GRĂDINITA "CUPERCUTA"
GRĂDINITA "CUPERCUTA"
Gradinita nr. 245
Scoala Gimnaziala nr. 144
Gradinita nr. 54
GRĂDINITA "FLUG DE NEA"
GRĂDINITA "DUMBRAVA MINUNILOR"
GRĂDINITA NR. 218
TOTAL/TIP DE RECOMANDARE
TOTAL RECOMANDARI EUBERATE / ZI
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

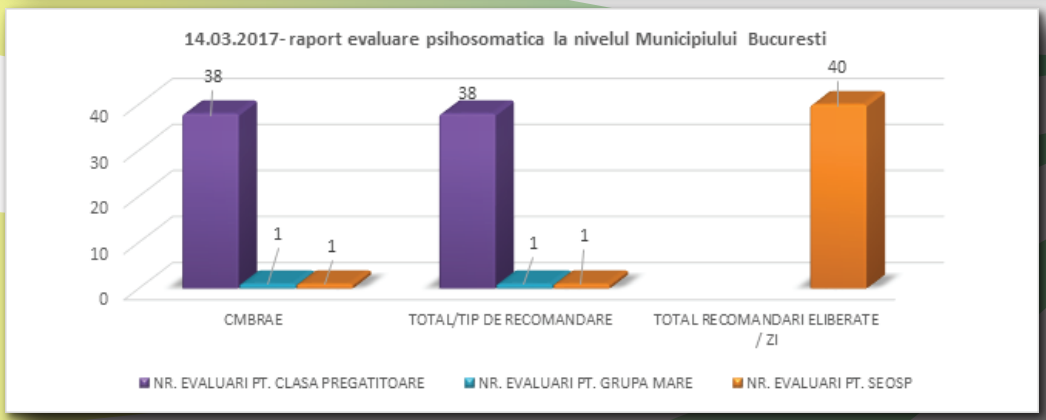

07.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
COLEGIUL GERMAN GOETHE
SCOALA GIMNAZIALA NR.13
LICEUL GRECO CATOLIC "TIMOTEI CIPARIU"
CMBRAE
GRĂDINITA NR. 256
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 145
GRĂDINITA NR. 189
GRĂDINITA NR. 240
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 86
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 88
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.133
GRADINITA "SCUFITA ROSIE"
Gradinita nr. 244
Gradinita nr. 178
Gradinita Casuta Fermecata
GRĂDINITA NR. 217
GRĂDINITA NR. 273
GRĂDINITA "PRICHINDEL"
TOTAL/TIP DE RECOMANDARE
TOTAL RECOMANDARI EUBERATE / ZI
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

08.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
GRĂDINITA NR. 46
CMBRAE
GRĂDINITA "ALBINUTA"
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 40
ŞCOALA GIMNAZIALĂ "ŞF. SILVESTRU"
GRĂDINITA NR. 3
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 47
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 86
GRĂDINITA NR. 4
GRĂDINITA "ÎNŞIRTE MĂRGĂRITE
Gradinita nr. 168
GRĂDINITA NR. 209
TOTAL/TIP DE RECOMANDARE
TOTAL RECOMANDARI EUBERATE / ZI
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

09.03.2017- raport evaluare psihosomatica la nivelul Municipiului Bucuresti
GRADINITA NR. 97
CMBRAE
GRĂDINITA NR. 280
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 62
GRĂDINITA NR. 276
GRĂDINITA "STELUTA"
GRĂDINITA NR. 211
GRĂDINITA "PEŞTIŞORUL DE AUR"
GRĂDINITA NR. 30
GRĂDINITA "DUMBRAVA MINUNATĂ"
Scoala Gimnaziala nr. 126
Gradinita Electromagnetica
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 161
GRĂDINITA "SPIRIDUŞI"
TOTAL/TIP DE RECOMANDARE
TOTAL RECOMANDARI EUBERATE / ZI
NR. EVALUARI PT. CLASA PREGATITOARE
NR. EVALUARI PT. GRUPA MARE
NR. EVALUARI PT. SEOSP

RAPORT COMPARATIV 2015 VS 2016

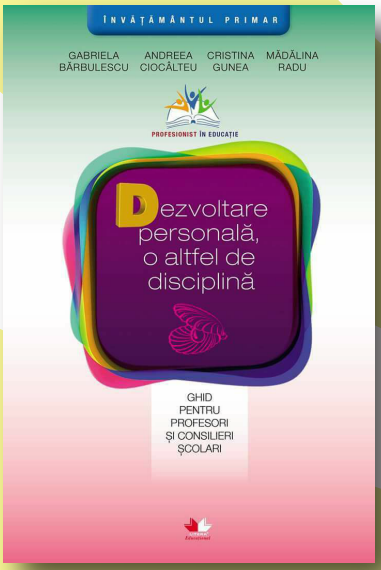

APARIȚII EDITORIALE

Apariții în domeniul consilierii școlare și logopediei ai caror autori sunt colegii noștri din rețeaua CMBRAE

Dezvoltare personală, o altfel de disciplină. Ghid pentru profesori și consilieri școlari

Autori: Andreea Ciocâlteu, Cristina Gunea, Gabriela Bărbulescu, Mădălina Radu

Cărți de dezvoltare personală, articole de dezvoltare personală, site-uri de dezvoltare personală, cursuri de dezvoltare personală, programe școlare de dezvoltare personală... aparent, un subiect simplu, de vreme ce atâta lume se pricepe la el...

Dar eu? Unde mă situez în această privință? Sunt eu „dezvoltat personal”? Ce ar însemna cu adevărat asta? Sunt eu pregătit să parcurg această „disciplină” cu elevii mei? Ce aș avea nevoie să știu? Ce ar trebui să fac?

Dacă v-ați pus cel puțin una dintre aceste întrebări, rândurile care urmează își propun să vă ofere câteva răspunsuri, ajutându-vă în demersul dumneavoastră de a contribui la dezvoltarea armonioasă a micilor școlari. - Autoarele

Dezvoltare personală. Caiet de lucru pentru clasa I

Autori: Gabriela Bărbulescu, Ionela Stan, Irina Vasile

Caietul este conceput după noua programa școlară. Prezentat într-o forma deosebit de atractiva, materialul ofera activități care au ca scop dezvoltarea capacității elevului de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o maniera pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilitațile de relaționare și comunicare, reflectiile cu privire la învațare.

Dezvoltare personală. Caiet de lucru pentru clasa a II-a

Autori: Gabriela Bărbulescu, Angelica Sima, Cristina Sima, Claudia Ștefan

Caietul este conceput după noua programă şcolară. Prezentat într-o formă deosebit de atractivă, materialul oferă activităţi care au scop dezvoltarea capacităţii elevului de a se autocunoaşte şi de a-şi exprima într-o manieră pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilităţile de relaţionare şi comunicare, reflecţiile cu privire la învăţare. Materialul vine în completarea manualului de Dezvoltare personală pentru cls. a II-a realizat de Editra Litera, câştigător al licitaţiei din acest an. Caietul poate fi utilizat împreună cu orice manual apobat de MECS.

Click pe imagini pentru pagina editurii Litera

Revistă periodică on-line editată de
Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională
Anul II - Nr. 3 Aprilie 2017

ISSN 2501-7020
ISSN-L 2501-7020

